

CROATIJI DVOSTRUKA KRUNA

Hrvatsko nogometno prvenstvo privedeno je kraju, uz burnu i neizvjesnu završnicu do posljednjeg kola. Prvak, po prvi puta, dobio se novim sistemom završnice. Naime, nakon odigranog regularnog dijela natjecanja po dva međusobna susreta svih 12 momčadi prve lige, tablica je podjeljena na dva dijela, prvih šest klubova se borilo za šampionsku titulu, a drugih šest za ostanak, odnosno koja će se momčad preseliti u drugu ligu. U početku, s novom idejom o završnici, klubovi nisu bili oduševljeni, međutim na kraju su ipak svi jednoglasno potvrdili da se ideja pokazala opravdanom. Natjecanje je prošlo u znaku Croatije koja je svoju titulu osigurala nekoliko kola prije kraja prvenstva. Jednostavno takvog se nešto i očekivalo, jer su plavi imali najveći broj kvalitetnih igrača, te sredenu i mirnu atmosferu u upravnom odboru. Glavni konkurent, Hajduk, nažalost se morao zadovoljiti drugim mjestom, a bijeli i nisu mogli bolje jer su tokom sezone čak tri puta mijenjali trenera, te polovicom sezone promijenili su i upravni odbor što se normalno odrazilo i na rezultate momčadi. Uzbudljiva i neizvjesna je bila borba za drugo i treće mjesto, pozicije koje vode u Kup UEFA, a odluka je pala tek u posljednjem kolu. Hajduk je pobjedom nad Hrvatskim dragovoljcem zauzeo drugo mjesto, dok je treće mjesto odlučila

bolja gol razlika, odnosno bolji omjer u međusobnim susretima, a pripala je Osijeku, koji su bili bolji od Dragovoljca. Iz prve lige ispala je momčad Samobora, dok će Mladost 127 u kvalifikacije protivu drugoplasirane momčadi play-offa drugih liga, a njihov prvak ući će izravno u prvoligaško društvo na mjesto Samobora. Croatia je osvojila i svoju drugu titulu, plavi su pobjednici i Hrvatskog nogometnog Kupa pobjedom u finalu nad Varteksom iz Varaždina 1:0 i 2:1 i tako zaokružili svojevrsan rekord, jer je to treći puta uzastopno da su zagrepčani osvojili dvostruku krunu. Tako će na jesen, kad počinju borbe u evropskim kupovima Hrvatsku zastupati četiri momčadi - Croatia će sudjelovati u Kupu Šampiona, Hajud i Osijek u Kupu UEFA, dok će Varteks, kao finalista Hrvatskog Kupa, među pobjednike Kupova. Završeno je i natjecanje košarkaša. Novi šampion, u stvari i stari i jedini šampion Hrvatske je momčad zagrebačke Cibone, koja je u toku doigravanja savladala momčad Zadra ukupnim omjerom tri pobjede uz samo jedan poraz. Zadrani ipak nisu gubitnici, jer su oni pobjednici ovogodišnjeg Kupa Hrvatske, dok su popularni vukovi s nekadašnjeg Tuškanca, Cibona, ovom titulom postali vlasnici svih sedam trofeja hrvatskog Šampionata.

Martin Latinčić

HRVATSKI - CROATIAN CIRKULAR

GLASILO HRVATSKE ZAJEDNICE
TORONTA I OKOLICE

Osnivač - Zvonimir Mekinda - god. 1993

Broj 11

15. Svibnja, 1998

Cijena \$1.00

U OVOM BROJU :

■ Urednica piše	2
■ Vijesti iz Toronta	3
■ HINA reports	4
■ Farewll to Mr.Sušak	5
■ Vijesti iz Hrvatske	6
■ Vijesti na Engleskom	7
■ Interviews	8-9
■ Kardinal Stepinac	10-11
■ Vukovar	12
■ Politics	13
■ Zdenko Eiler	14
■ Medimurje	15-16
■ Planinarenje	17-18
■ Knjige	19
■ Zdravlje	20
■ Simpozij	21
■ Svaštice	22
■ Šport i Oglasi	23-24

Plastics Inc.

Custom Plastic Fabrication
Specializing in Acrylics:

Designing, CNC Machining, Computerized Vinyl Signs, Point of Purchase Displays

For more information: Please call Stan Trtanj

Tel: 416-675-2955 Fax: 416-675-2965
50 Fasken Dr. Units #2,3,4,5,
Etobicoke, Ontario, M9W 1K5

CHILDREN'S EDUCATION TRUST OF CANADA

Najmoderniji i najefikasniji program štednje za buduće školovanje djece.

Nurture the Dream

- privilegije za income tax
- odobren od kanadske vlade i Revenue Canada - siguran i garantiran
- najveći povratak novca bez rizika
- mogućnost prijenosa na bilo koje dijete do 21 godine starosti
- popularan poklon od roditelja, baka, djedova, kumova i drugih

Za više informacija nazovite (416) 242-7727

DOREEN S. HERCEG, E.C.E.
Associate Director

PRETPLATA NA "CIRKULAR"

Molimo vas da se pretplatite na "Cirkular", jer s time pomažete naše napore kako bi tiskali nama toliko potreban "Cirkular" sa vjestima iz Toronta i okolice, vijesti iz svijeta i Hrvatske i druge kulturne ili športske vijesti. Pretplata je \$50.00 na godinu, koja uključuje i poštarinu. Pošaljite svoju pretplatu sa imenom, prezimenom i adresom na "Cirkular"

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.

Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

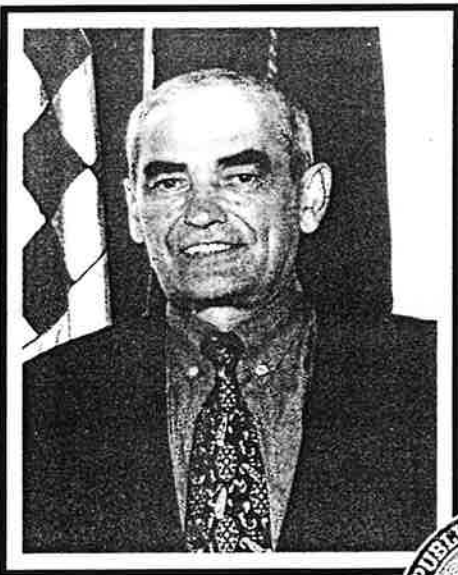
SUPER DIJETA

Imate višak kilograma ?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako ?
Rješenje je tu !
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja i vrtoglavice uz 100% prirodni program.

NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743

PREMINUO MINISTAR REPUBLIKE HRVATSKE

GOJKO ŠUŠAK

Vijesti iz Toronta i Okolice

DRUŠTVENA POMOĆ

CROATIAN COMMUNITY SERVICES je u mogućnosti ponuditi financijsku pomoć zainteresiranim odraslim studentima, da bi završili višu školu ili fakultet. Za prijavnicu nazovite (905) 270 - 7887.

U našem uredu možete koristiti kompjuter, printer, fax, “copier” i Internet pri traženju posla. Svladavajte osnovne upotrebe kompjutera uz našu pomoć, - naučite Windows 95, MS Word, MS Exel, Corel, Word Perfect 7, Internet basics. Sve naše usluge su besplatne - kažu iz Croatian Community Services.

PORUKA UREDNIŠTVA

Umoljavaju se Udruge i pojedinci da nam pošalju na vrijeme obavjesti o svojim aktivnostima, tako da možemo na vrijeme obavjestiti naše čitatelje o događajima u našoj zajednici. Isto tako primamo čestitke i druge obavjesti. Obavještavamo naše poslovne ljude da uz malu naplatu uvrstavamo i oglase. Dakle, poslovni ljudi, javite se sa oglasima, time pomažete “Cirkular” !

PRETPLATA NA “CIRKULAR”

Molimo vas da se pretplatite na “Cirkular”, jer s time pomažete naše napore kako bi tiskali nama toliko potreban “Cirkular” sa vjestima iz Toronta i okolice, vijesti iz svijeta i Hrvatske i druge kulturne ili športske vijesti. Pretplata je \$50.00 na godinu, koja uključuje i poštarinu. Pošaljite svoju pretplatu sa imenom, prezimenom i adresom na “Cirkular”

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.

Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu
Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

***humor** “Kad moć postane nerazumna,
bezpomoćnost se opameti”*

BEDEM LJUBAVI poziva Vas da podijelite s nama “FATHER’S DAY LUNCH”, koji će se održati u nedjelju 21. lipnja 1998 u Yellow Pumpkins Restaurantu (adresa 6677 Meadowvale, Town Centre Circle, Unit # 238) . Početak u 1:00sat popodne, cijena \$ 15.00 po osobi. Karte se mogu kupiti kod svih članica Bedema Ljubavi.

Svi nam dobro došli!

PISMO UREDNICE:

Prešli smo jedan tzv. milestone - već je jedanaesti broj pred Vama ! Kad pomislim na prve dane, kad smo samo razmišljali kako izbaciti idući broj, dali ćemo imati dovoljno materijala, da nešto ne pogriješimo - i kad smo sve složili i donijeli iz tiskare, pravo zadovoljstvo! Danas već obilujemo materijalima, što vjerojatno i primjećujete.

Sad je vrijeme da se zahvalimo mnogima koji vjeruju u nas - Vama, čitateljima koji ste se predbilježili na Cirkular, i Vama koji kupujete posebno svaki broj. Moramo zahvaliti i onima koji si ne mogu dozvoliti da plate i \$ 1.00, već samo uzmu - čak smo i Vas zainteresirali ! Kad budete mogli, pomozite nam malo. Uopće financijska pomoć nam je zaista nužna uvijek.

Hvala svima koji ste nam materijalno pomogli do sada, a puno Vas je bilo. Bez Vas tko zna što bi bilo. Hvala.

Hvala svim dopisnicima, onima koji su radili u prvom broju, i onima koji nam se sada pridružuju. Veselilo bi nas da nam se što više dopisnika pridruži sa svojim člancima ili obavjestima, jer mi ne možemo biti svugdje - a toliko toga se događa. Ja, na žalost, imam tešku bolest u obitelji koja mi ne dozvoljava da budem izvan kuće, tako da je svaka ko-operacija dobrodošla.

Hvala onima koji nam šalju riječi podrške, posebno hvala našim svećenicima, našem Konzulatu, prijateljima. Mnogo puta čovjeku se čini da nije sve kako treba, umor nas hvata i svaka dobra riječ nam donosi polet za rad. Hvala Vam svima koji nazovete i komentirate razne članke, a posebna hvala onima koji jedva čekaju novi broj skoro pred mojim vratima. Veliko je zadovoljstvo raditi a takvima kao što ste Vi svi, dragi čitatelji.

Na kraju, zahvaljujem suradniku ing. Slavku Butkoviću i njegovoj obitelji, jer da nije njega - i podrške njegove obitelji - mnogo puta Cirkular ne bi izgledao ovako kao što izgleda. S obzirom da je on uređivao novine pred više godina, on ima iskustvo, koje ja nemam. Zato, velika hvala, Slavko, za pomoć.

Na kraju - oni koji su možda najviše dali da ove novine krenu opet među nas - moja obitelj. Da nemam njihovu podršku bilo bi teško, zato skoro na kraju ovog kratkog pisamca zahvalnosti moram se zahvaliti članovima moje obitelji na strpljenju, izgubljenim ručkovima, večerama koje sam utrošila kod kompjutera, novcu, podršci. Hvala svima u mojoj kući. Osim toga - hvala donekle ide i u Zagreb, jer i tamo prijatelji vjeruju da Cirkular mora ići dalje, a bez prijatelja, obitelji i Vas, čitatelja, Cirkular ne bi mogao opstati. I, jasno, moje misli opet idu k pok. Gosp. Zvonku Mekindi - hvala Vam.

I još jedna mala informacija koja bi Vas mogla zanimati - idući puta, Cirkular br. 12, izaći će pod novim imenom. Za sada, ime je tajna. Nadamo se, da će Vam se novo ime svidjeti.

Valentina

*Tajnica na telefonu: “Šefe, ovdje je čovjek koji bi vas svakako htio pitati za vašu tajnu uspjeha”
“Tako, tako - novinar ili policajac ?.*

ŠPORT

Ako je točno da se Francuska budi nekako s proljeća (Kanski filmski festival, Grand Slam na Roland Goarosu. itd.) onda moramo pridodati da ovo ljeto Francuska neće spavati. Ali ne samo Francuska. Neće spavati čitav svijet koji već pune četiri godine nestrpljivo iščekuje novi sraz najboljih svjetskih nogometaša. Odmah nakon zadnjeg penala u finalnom susretu između Brazila i Italije prije četiri godine u Los Angelesu počela je nova maratonska utrka koja u svoj finiš ulazi kroz triumfalnu kapiju. Poslije ravno šest decenija Francuska je ponovo domaćin najboljim svjetskim nogometašima.

Kada se prije dvadesetak godina planet počeo ubrzano amerikanizirati mislilo se da će nogomet kao “nedinamična i dosadna igra”, “igra bez uzbuđenja” morati napustiti pozornicu pred nadolazecim američkim športovima. Ali svjedoci smo da se u Sjedinjenim Državama nastupajući nogometni festival očekuje sa više nestrpljenja nego u Brazilu, gdje je nogomet više od života. Vjerojatno bi ista situacija bila i sa sjevernijim dijelom Sjeverne Amerike da se reprezentacija Kanade uspjela progurati među 32 najnogometnije zemlje svijeta. Mi žalimo što se Kanada nije našla na skupu najboljih, ali meni je osobno “drago” zato što ne moram dijeliti osjećaje i što se mogu posvetiti svim srcem i bićem onom što čekam od kako se zna da je Hrvatska sa najvećima i da ima realne izgleda da nešto napravi u sudaru s najvećima.

Da mi ne bi opet zamjerali da su mi osjećaji brži od razuma (a kojem to Hrvatu nisu, kad je nogomet u pitanju!!) pokušat ću na miru da tri tjedna prije nego lopia krene sa centra analiziram naš položaj na svjetskoj nogometnoj ljestvici. I ovaj puta najveće šanse ali i simpatije su kod fantastičnih Brazilaca, Ronaldo, Romario, Denilsen, Dunga, Robert Carlos i svi drugi koji će doći u Francusku su miljenici ljubitelja nogometa diljem svijeta, jer gotovo svi igraju izvan Brazila i svi su miljenici navijača u čijim timovima igraju. Samo podatak da Edmundo koji je nakon dugo peripetija prije nekoliko kola uspio zaigrati za Fiorentinu, već sada najpopularniji stanovnik Firenze, može reci kakvu magičnu privlačnost imaju u sebi brazilski nogometni biseri. Domaćini koji nakon slavne generacije Platinija, Tigane, Giresa ponovo imaju veliku momčad. Zidane, Djorkaef, Desamp su veliki igrači u velikim timovima pa se svi sa pravom plaše mlade, a veoma iskusne i uigrane ekipe Francuske. Kao i Brazilu nedostatak im je što nisu prošli kvalifikacijski křešendo. Trostruki svjetski prvaci Talijani i sa lošijim su sastavima igrali finale svjetskih prvenstava. Momčad koju određuje Maldini senior, a na teren izvodi Maldini junior sa takvim majstorima kao što je Delpiero, Inzaghi, Zola, Dimateo. Nešto spremna je ponovo kao i šezdeset godina ranije donijeti iz Francuske nogometno zlato. Njemci i kada bi na svjetsko prvenstvo poslali ekipu trudnica su pretendenti na naslov. Nizozemci, Englezi, Španci, Rumunji su takode sastavi ispred kojih dolazi epitet veliki.

Međutim, po prvi puta se sa opravdanom strepnjom očekuju momčadi sa Crnog Kontinenta, posebno aktualni afrički prvaci, sastav Južnoafričke Republike. Zatim momčad Kameruna koja već ima itekako iskustva na svjetskim prvenstvima, ipak sa najviše pozornosti se prati aktualni olimpijski pobjednik Nigerija. Normalno da se pored strepnji Afrikanaca očekuju sa iskrenim simpatijama jer se napokon razbija nogometna dominacija južnoameričkog i europskog kontinenta. Ekipe koje dolaze iz Azije mogu na ovom prvenstvu iznenaditi poneki neoprezni sastav, ali mislim da još nisu u stanju da se upuste u

boj za gornji dom svjetskog nogometa. Mi ćemo posebno pratiti našeg Tomislava Ivica koji u Francuskoj dovodi momčad Irana. A sada o onom najtežem i ujedno najsladem. Naša momčad. Da u sastavu Njemačke nastupaju kandidati za našu momčad ja bih odmah za najvećeg favorita proglasio Nijemce. Jer tko to ima kapetana kao mi (za našeg kapetana je tadašnji predsjednik talijanske vlade rekao da je Boban pravi ambasador Hrvatske u Italiji), kapetana koji je još prije jedanaest godina bio drugi najbolji svjetski nogometaš omladinac. Naravno prvi je tada bio Prosinečki. Da li o ovom dvojcu treba dodati još nešto ili im samo treba pronaći prave uloge na terenu i poželiti sreću. Oni će pored sebe imati Bokšića za kojeg se najjača nogometna liga otima već čitavo desetljeće. Bit će tu i najbolji strijelac hrvatske reprezentacije svih vremena Davor Šuker, dragulj koji može igrati sve što od njega traži Mario Stanic, Aljoša Asanović, pa tu su još Štimac, Bilić, Cvitanović, Vlaović, Šimić. Toliko bisera na jednom mjestu nije bilo u istoj majici još od generacije Bekenbauera, Brajtnera, Necera, Milera na ovamo. A da li će oni uspjeti ono što je slavna njemačka četvorka napravila prije dvadeset četiri godine ovisit će od mnogo čega. Ako bi igrala na terenu navijačka ljubav onda bi naši momci imali najveću moguću podršku. Naša ljubav i želja da naša reprezentacija uspije je veća zato što smo je najduže čekali. Pa kad smo sve dočekali možemo se strpiti još ovih nekoliko tjedana. Eh, što bih dao da nakon toga mogu zapjevati !!

Nikola Jelić

Nogomet se igra i rukama - bijeli- Baturina bit će u nedjelju prijatelja Hajdukovoj mreži, dok će se -modri- Jurčić odmarati za finalnu utakmicu Kupa Croatia - Varteks

Foto: Vjesnik/Hajko Sobat

SAVJET DANA

POSADITE U VRTU TRAJNICE

Nasade i skupine trajnica (potočnice, karanfili, plamenac i sl.) potrebno je odrezati do zemlje, skupiti suhe cvjetne stabljike i uvelo lišće te zamijeniti stare i odrvenjele biljke.Malom motikom ili kopačicom brižljivo okopati zemlju i očistiti korov koji raste među trajnicama.Obilno prihraniti humusom ili mineralnim gnojivom koji je potrebno ukopati u zemlju te nekoliko puta obilno zaliti kako bi biljke odmah dobile hranjive tvari koje će im omogućiti bujan cvat tijekom proljeća i ljeta.

Vrijeme je i za nabavu novih vrsta trajnica koje se mogu kupiti u svim rasadnicima ili kod uzgajivača koji biljke prodaju na tržnicama. Možete, također, pokušati i s uzgojem biljki iz sjemena. Taj je postupak, vjerojatno, dugotrajniji, ali zato istinskim ljubiteljima biljaka pruža mnogo radosti i zadovoljstva. Ako pak želite zasaditi posve novu gredicu s trajnicama, najprije prekopajte zemlju, zatim ju usitnite te prilikom sadnje dodajte humusa. Također, obilno zalijte. Obratite pozornost na boju, visinu i vrijeme cvatnje pojedinih vrsta trajnica kako bi tijekom cijele godine u vašem vrtu imali skladnu i razigranu biljnu skupinu.

Željko Sokačić, Dipl. Ing. hortikulture
Jutarnji list, 4. svibnja 1998, str. 50

MASLAČAK

Narodna imena - popina pogačica, mliječnjak, žučnik, radič, žutonica, mljekača, milosavka, smetanka, popino gumno, talijanska salata, kravlja gubica, regrat, divlja žučenica, žutenica.

Biljka koju nalazimo na ravniccama kao dosadni korov za bolesne je ljude nadasve dragocjena i ljekovita. Cvjeta u travnju i svibnju na svim međama, livadama i travnjacima. Žuti cvjetni tepih oduševljava nas svake godine. Izbjegava jako vlažne površine. ima dva istaknuta svojstva - pomaže kod oboljenja žuči i jetre. Sakupljamo listove prije cvjetanja, korijenje u proljeće ili jesen, stabljiku za vrijeme cvjetanja. Cijela je biljka ljekovita. I ja sama sam se na nju navikla - u proljeće od cijele biljke napravim šalatu ili uz večeru šalatu pomiješam s krumpirom i ukrašenu tvrdo kuhanim jajima. Kada sam bila na liječenju u Sloveniji gosti u lječilištu su svaki dan uz ostale svježe šalate dobivali na stol još tanjurić s maslačkovom šalom. Liječnik, poznati specijalista za bolesti jetre, na moje je pitanje odgovorio da maslačak najbolje djeluje na rad jetre. Danas znam, da valja uzeti dnevno pet do šest svježih cvjetnih stabljika u sirovu stanju kod kronične upale jetre. Pomaže i kod šecerne bolesti. Šećeraši bi trebali svaki dan jesti do desetak takvih stabljika dok je maslačak u cvatu. Stabljiku operemo zajedno s cvijetom, zatim prvo odstranimo cvjetnu glavicu i polako sažvačemo. Stabljika

je u početku malo gorka, hrskava i sočna i jede se kao endivija. Stalno bolesni ljudi, koji se osjećaju slomljeni i umorni, trebali bi provesti 14-dnevnu turu sa svježim stabljikama maslačka. Bit će iznenađeni s uspjehom. Stabljike pomažu i kod drugih tegoba. Otklanjaju kožni svrab, lišajeve i osipe, poboljšavaju želučane sokove i pročišćavaju želudac od svih neželjenih tvari. Svježe stabljike mogu bezbolno rastvoriti žučne kamence, te podstiču rad jetre i žuči. Pored mineralnih tvari sadrži maslačak još i važne ljekovite i gradbene tvari koje su jako značajne za otklanjanje poremećaja u metabolizmu. Svojim pročišćavajućim djelovanjem pomažu kod gihta i reume, oteknuća žlijezda splasnu, ako tri do četiri tjedna provodimo kuru sa svježim stabljikama. Maslačak s uspjehom koristimo i u liječenju žutice i kroničnih oboljenja slezene. Korijenje maslačka, sirovo, ali i osušeno, upotrebjeno kao čajni iscjedak pročišćuje krv, pospješuje probavu, znojenje i mokrenje te djeluje okrepljujuce. Čini krv žitkom i odlično je sredstvo protiv grušanja krvi. U starim bilinarima piše da su žene nekada koristile oparak od biljke i korijena kao sredstvo za ljepotu. S tim su njegovale umivanjem oči i lice i “nadale se, da će tako imati ljepšu put.” Maslačak se ubraja u one biljke za koje nema zimskog sna i čiji listovi tjeraju i u zimskom razdoblju.

ZDRAVLJE IZ BOŽJE LJEKARNE
Marija Treben, str. 34/35

RECEPT DANA

Rezanci s umakom od špinata

Sastojci: 7 dag cjelovitih rezanaca (svježih ili suhih
50 dag špinata
5 dag naribanog sira parmezana
2 žlice maslinovog ulja
2 dl poluobranog mlijeka
2 dl manje masnog slatkog vrhnja
1 žumance
malo muškatnog oraščica, sol, papar

Priprema - 10 minuta, **Kuhanje** - 20 minuta

1. Blanširajte špinat u provreloj slanoj vodi nekoliko minuta. Ocijedeni špinat nasjeckajte.
2. Miješajte ga na niskoj temperaturi s maslinovim uljem, vrhnjem, mlijekom, solju, paprom, oraščićem.
3. Metnite rezance u provrelu slanu vodu i kuhajte tri minute, ako su svježi, ili otprilike 12 minuta ako su suhi. Ocijedite ih.
4. Maknite špinat sa štednjaka i dodajte istučeno zumance.
5. Dobro promiješajte, prelijte rezance i poslužite odmah.

DOBAR TEK !

HRVATSKA DUBICA - NOVA KAPELICA

U Hrv. Dubici su pri kraju radovi na mjestu kapelice Blažene Djevice Marije, koja je porušena u Domovinskom ratu. Sagrađena je nova, u sklopu koje je izgrađena i mrtvačnica. Obnovu ovog sakralnog objekta pomogli su, osim Poglavarstva ove općine, braća Kitonić - Ante, Josip i Matija. Matija je napravio projekat, Ante je uložio oko 100.000 kuna (što u novcu, što u materijalu). Vanjski izgled kapele je u potpunosti završen, dok za proljeće slijedeće godine ostaje uređenje unutrašnjosti i prostora oko kapelice, i uređenje groblja.

Zrin, 22. Pros. 1997, str. 2

Modern Age Plastics Inc.
&
Cziraky Grossi CA’s
Equion Securities
Canada Limited
Draganjac Pressman CA’s

are pleased to sponsor

The 6th Annual
“D O R A”
Golf Tournament
Tuesday June 16, 1998
Royal Woodbine Golf Club

Dinner: Croatian Banquet Hall
6:30PM

Total golf package: \$ 200.00
Dinner only: \$ 75.00

For further information please call
Modern Age Plastics Inc., Mr. Stan
Trtanj, tel: (416) 675-2955

CROATA INTERNATIONAL I PROMAX PROMOTION
PONOSNI SU OBJAVITI ODRŽAVANJE PRVOG CRO-
CAN OPEN TENNIS TOURNAMENTA, ŠTO ĆE BITI 29,
30 I 31. SVIBNJA 1998 U EKSKLUZIVNOM MAYFAIR
LAKESHORE RACQUET & FITNESS CLUBU, U
TORONTU, NA ADRESI 801 LAKESHORE BLVD. EAST,
AT LOGAN AVENUE KOD DON VALLEY PARKWAY.

ZA DETALJE UPISA U TURNIR ZA NAJBOLJEG
TENISAČA U OVOM DIJELU KANADE, POZOVITE
CROATA INTERNATIONAL (905) 629-8415. TOM
PRILIKOM DATI ĆEMO VAM DETALJNE UPUTE I
INFORMACIJE. DAKLE, NAZOVITE GOSP. MAYERA
ILI GOSP. OPAČKA NA BROJ (905)629-8415. CIJELI
PROFIT S TURNIRA IDE U KORIST OBNOVE
VUKOVARA.

Prijatelj prijatelju
“Pronašao sa dobro sredstvo kojim se
postiže da skupina žena šuti”,
“Pa kako ? Baš me zanima”.
“Jednostavno kažem: a sad lijepo neka
govori jedna po jedna.
“Najbolje je da počne najstarija !”
□

NEW SCANDAL IN VUKOVAR

The graffiti “We’ll repeat Ovcara” appeared on the Eltz palace. The UN Civil Police spokesman stated that it is the case of hooliganizm. Vukovar’s mayor pointed out that the event will not prevent the return of Croats.

Graffiti that said “We’ll repeat Ovcara,” written in black paint and Cyrillic letters, appeared on the wall of the Eltz palace in Vukovar. Ovcara is a mass grave of Croats killed during the Serb aggression in Vukovar. Olivera Trevar, a curator at the Vukovar Town Museum, said that she noticed the graffiti as she was arriving at work at seven o’clock in the morning. “Since the police did not come by ten in the morning, I asked the construction workers working on the re-construction of the castle to paint over the graffiti,” she said. However, a police officer passing by also saw the message and notified the first police precinct in Vukovar, whose officers came to the scene and began an investigation. Asked why she did not notify the police right away, Trevar referred reporters to museum curator Ruza Maric and explained that she “is not authorized to make any statements.” The spokesman of the UN Civilian Police Support Group, Yuri Chizik, said:” This is hooliganism which has no political implications.” Of course, this was not the opinion of the Public Relations Office of Vukovar, Mayor Vladimir Stengl. “This act speaks clearly about the environment we live in. Those who have committed such acts should know that this will not keep Croats from returning, especially now that we have our own state,” said Tomislav Corak, a city council associate. Hope was expressed that Croatian police would be efficient, as has been the case so far, and that Serb leaders would not question the identity of the perpetrators.

The head of the Criminal Investigation Department of the Vukovar - Srijem Police Department, Tomislav Ilic, said that investigations are under way despite the fact that the police were unable to conduct an inspection of the crime scene. He added that the perpetrators who broke the wooden Serbian cross by the post office in Borovo Naselje were discovered, an incident otherwise frequently mentioned by Serb leaders lately. The perpetrators were Serbian minors who committed the act late at night after returning from the party. Last week in Vukovar, the Church of St. Philip and James was desecrated, which was extensively reported by the Croatian media. On the morning of April 15, Croatian refugee found a human skull with the cigarette in its mouth placed on an improvised altar in this completely demolished Catholic church. The skull was surrounded by insulting messages, directed at Croats. (Croatia Weekly, No. 16, Apr. 30,98, str. 3)

**CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE
ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.**
Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu
Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

THE MAIN EVENTS IN CROATIA
LAST TWO WEEKS (HINA reports)

April 30, Teams from the Government commission for Imprisoned and Missing Persons have exhumed the remains of 80 victims from the first 14 mass grave trenches at Vukovar’s New Cemetery. The Commission says 1200 war victims are buried in the cemetery. They were killed or murdered during the Serb siege and capture of the eastern Croatian city of Vukovar in 1991.

May 1. St. Joseph’s church in Vukovar reconstructed. The Bishop of Djakovo, Msgr. Ciril Kos on Friday blessed the newly reconstructed church of St. Joseph in Vukovar. The Town of Trogir donated 250,000 kuna (around DM 70,000) for the reconstruction of the church. During the Homeland war, the church was turned into prison, so it had not suffered great damage.

May 2, The remains of 39 victims exhumed on Vukovar’s new cemetery this week were buried with high military honours. The victims buried at Dubrava cemetery today included 23 Croatian soldiers, three policemen. two civil defense members and 11 civilians. The remaining six exhumed victims will be buried in other Croatian counties.

May 3, Croats displaced from Bosnia-Hercegovina and Vojvodina staged a peaceful protest in Okucani, western Slavonija, on Sunday. They asked the international community to solve the status of displaced Croats who cannot return to their homes within the same deadline demanded for the return of Serbs to Croatia. The meeting entitled “Human Rights for Croats Too” was organized by the Croats displaced people’s community from Derventa, northwest Bosnia and Vojvodina.

- Hrvoje Sarinic has resigned as head of President Franjo Tudjman’s office.

May 4, Croatian Defense Minister Gojko Susak died at Dubrava clinical hospital in Zagreb at 21:30 hours on Sunday, the doctor’s consultation team said on Monday in a statement.

May 5, The postponement of the conference on return and reconstruction does not mean Croatia is being punished. However, the Croatian President should realize that the return of refugees to the Krajina region should start, German Foreign Minister Claus Kinkel said in Strasbourg on Tuesday, answering a question by a Croatian TV reporter. Some refugees currently accommodated in Germany cannot return to the Bosnian Serb entity while Croatian Serbs are still there, Kinkel said.

May 6, Croatian senior officials and representatives of the Bosnian Federation on Wednesday paid their respect to the deceased Croatian Defense Minister Gojko Susak at a commemoration at Zagreb’s Vatroslav Lisinski Concert Hall. As well as Susak’s family, also present at the commemoration were representatives of the Croatian Government and Parliament, representatives of Croatia’s diaspora, diplomatic corps, cultural and public institutions, church officials and friends and associates of the late Defense Minister.

May 7, Croatia has been elected into the UN Population Committee and the UN Social Development Committee on Thursday, the Croatian Mission at the UN said in a statement. Croatia is for the first time participating in the work of bodies within the framework of the Economic and Social Council (ECOSOC).

May 8, A holy mass and unveiling of a monument to Cardinal Alojzije Stepinac marked the 100th anniversary of his birth. At the beginning of the service Archbishop Bozanic announced the Holy See’s decision that Pope John Paul II would visit the Croatian shrine of Marija Bistrica on Oct. 3 to beatify the late Cardinal Stepinac.

May 9,Judge of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia okayed the withdrawal of charges against 14 Bosnian Serbs. The withdrawal of the charges was done on request of the prosecutor’s office which wishes to concentrate investigation on those most responsible for and the direct executors of the most brutal crimes in the concentration camps of Keraterm and Omarska, near Prijedor, in north-western Bosnia.

May 10, Croatian Foreign Minister Mate Granic Sunday flew to Israel for an official visit at the invitation of Israel Premier Benjamin Netanyahu.

May 11, Mr. Granic Croatian Foreign Minister visited the Yad Vashem Memorial Centre in Jerusalem. After the visit and a statement that was written in the book of remembrance he was presented a letter from the Yad Vashem director, Mosha Sanbar. “The feelings expressed by the Croatian Government Vice Premier and Foreign Minister, Mate Granic, about the Croatian war crimes during the Holocaust, are of great significance,” the letter reads. The Yad Vashem director further states some important issues which Croatia should resolve with the aim of improving bilateral relations with Israel. These are: elimination of anti-Semitic parts from all versions of a book by Franjo Tudjman, preservation of the Jasenovac concentration camp without changes in the memorial area, trial of Croatian war criminals, and “education of all Croats, especially the youth, about the holocaust crimes, by placing those crimes and the involvement of the Croatian people in their real, historical context.”

May 12, Croatia has received a request from the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) for a hearing with the Croatian Army Chief Inspector, Lt. Gen. Ante Gotovina, the Croatian Government’s office for Cooperation with ICTY said on Tuesday.... The oICTY’s request is related to the “circumstances before, during and after Operation Storm”, says the statement.

DANAŠNJIM DANOM CROATA INTERNATIONAL
DAJE U JAVNOST TREĆE IZDANJE POSLOVNOG
IMENIKA. IMENICI ĆE BITI POSTAVLJENI NA SVIM
VAŽNIJIM MJESTIMA ZA HRVATSKU ZAJEDNICU -
ŽUPAMA, GENERALNOM KONZULATU, KREDITNIM
ZADRUGAMA, TE U KLUBOVIMA, UGOSTITELJSKIM
RADNJAMA I DUCANIMA.

UZ IMENIKE ĆE BITI POSTAVLJENE KUTIJE ZA
NOVAC, KOJE ĆE VAS PODSJETITI DA, IAKO SU
IMENICI BESPLATNI, BUDETE LJUBEZNI I DOBRI
DAROVATI NAJMANJE \$ 5.00, ŠTO ĆE, UZ NADZOR
GENERALNOG KONZULATA REPUBLIKE HRVATSKE,
U CJELOSTI BITI UPUĆENO ZA OBNOVU VUKOVARA.
NAPOMINJEMO DA PRIMAMO I ČEKOVE ZA IZNOS
OD \$ 20.00 I VIŠE DOLARA, ZA ŠTO ĆEMO IZDATI I
PRIZNANICE.

SIMPOZIJ O ODNOSU SVJETSKIH MEDIJA PREMA HRVATSKOJ

2. svibnja 1998 na Toronto sveučilištu održan je simpozij o gledištima i stavovima svjetskih medija na političku situaciju u Hrvatskoj za vrijeme rata i poslije rata. Profesori Meštrović i Sadković, hrvatskog porijekla sa američkih sveučilišta, iznijeli su svoja stručna mišljenja kako se danas manipulira s medijima na ovom kontinentu i u zapadnom svijetu. Simpozij je organizirala Američko hrvatska akademija, ogranak Toronto. Posjet je bio vrlo oskudan, svega pedeset ljudi.

Meštrović je na primjerima objasnio koja su danas pravila u novinarstvu koja se poštuju. Naime post modernizam u novinarstvu je potpuno jedan novi pristup koji se koristi da bi se na diplomatski način prenijela vijest javnosti, a to znači da se upotrebom objektivnosti i balansiranjem dvaju suprotnih mišljenja nastoji dati poruka i stav. Kao jedan od primjera navedeno je da se prikazuje da je Gosp. Tudjman “bad guy”, jer se ne smije, nema karizmu i govori loš engleski, a Milošević je “good guy” jer je karizmatičan, govori dobar engleski i svira klavir. Ili recimo da bi se objasnilo neučesće međunarodne zajednice u ratu, nije se smjela upotrebiti riječ “genocid”, zato jer “genocid” znači organizirani i planirani kriminal, a civilni rat prezentira kaos kod modernista. Jasno, Zapad nije želio da njihovi vojnici u takvom ratu pogibaju. Ili Tudjman je predstavljen svijetu kao “bad fascist” a Milosevic kao “good fascist”. itd. u nizu primjera. Isto tako naglašeno je da svako stremljenje idealima i borbi za slobodu i odcjepljenje je kao tema i poduhvat potpuno neprihvatljiva u pravilima današnjeg post-modernističkog pravca u novinarstvu i propagandi. Danas se više ne poštuje takav zanos, jer je jednostavno takvo vrijeme, pa je prema tome zaključiti da su Hrvati vrlo naivan narod,

MOTRIŠTA

U posljednje vrijeme obilujemo raznim događajima. Recimo, prošli tjedan Hrvatska Akademija u Americi, ogranak Toronto organizirali su simpozij o Domovinskom ratu i kako se je odrazio u medijima. Izvanredno dobro organiziran simpozij poznatih hrvatskih predavača o raznim ratnim i poratnim temama. Iako su predavanja bila izvrsna - po običaju veoma malo Hrvata je prisustvovalo, a Kanadana, po običaju, uopće nije ni bilo, pa smo - po običaju - pričali sami sebi. Kasnije navečer organizirana je večera u Hrvatskom Centru Norval, na koju je došlo jedva pedesetak ljudi. Pored mog stola sjedili su Prof. Sadković i Prof Meštrović (unuk našeg kipara Meštrovića), i ja sam, moram priznati, izbjegavala da s njima više razgovaram, jer me je bilo upravo sram radi toliko malog broja zainteresiranih.

Danas u jutro sam posjetila jednu prodaju u Bramptonu, organiziranu za pomoć hrvatskoj i bosanskoj djeci, žrtvama rata. Taj tzv. “Open house for children of Croatia and Bosnia” svake godine organizira Kanadanka, Gdja. Barbara Taylor, uz pomoć nekih članica Bedema Ljubavi i drugih kanadskih žena. Bila sam upravo zaprepaštena izgledom Barbare, žene koju ja osobito volim i cijenim - sva plava ispod oka, a ruka je bila povezana. Na pitanje što se dogodilo jednostavno je rekla da je pala s ljestva, i sva je izubijana. Da još nešto dodam - gdja. Taylor se upravo vratila sa operacije gdje su joj zamijenili nešto u oba oka, pa još ne vidi dobro. Pogledala sam oko sebe, koliko posla je ta žena napravila da bi za našu djecu skupila bar malo, jer novci koji se tako kupc nisu veliki, a posao je upravo užasan.

rekao je Sadković. A ja bih tome dodala da naša hrvatska politika ne poznaje modernu diplomaciju i da koristi potpuno krivu propagandu. Meštrović i Sadković su dodali da je njihovo mišljenje da je potrebno promijeniti stav u izražavanju i objašnjavanju istine, inače će ostati jednaki i žrtve i agresori, kao što se to nastoji i izgladiti. Kao riješenje ovom problemu a definitivno je po momemu mišljenju problem diplomatskog i novinarskog neznanja. Meštrović je rekao da se jedino može djelovati na promjenu mišljenja javnosti ako se formira Hrvatski Kulturni Centar na ovom kontinentu sa armijom zaposlenih i plaćenih ljudi koji će raditi u odnosima sa javnošću, odnosno u public relations. Takodjer je spomenuo da novinari danas nisu nikad na mjestu incidenata, nego dobivaju informacije uglavnom od službenih osoba ili im se ispriča priča, pa su često puta interpretacije i opisi potpuno drugačiji. Medjutim prema njegovim riječima Hrvati su dozvoljavali stranim novinarima da budu svjedoci događaja, a Srbi nisu. Vrlo je značajno dodati da se u svim cjenjenijim časopisima i novinama nalaze u uredništvu zaposleni ljudi srpskog porijekla. Zbog svega toga slika Hrvatske u svijetu nije na zavidnoj razini. U svakom slučaju poruka je jasna - Hrvatska nema svoj jasni stav prema javnosti, ima tendenciju defenzivne politike, a što joj barem do sada nije koristilo. Manipulacija medijima je danas najsnažnije oružje u propagandi i dok to ne shvatimo i ne potrudimo se da novac ulažimo u medije i odnose s javnošću dotle ćemo se osjećati napadnuti i bespomoćni.

Piše: RINA ŠLEZIĆ

Pročelnik za odnose sa javnošću

Kanadsko Hrvatskog Kongresa-ogranak Toronto

Sram me je bilo pred Barbarom, jer sam znala da mi Hrvati ne cemo naici da pomognemo, jer kako mi kažemo - “umorni smo, tko zna gdje to ide, novac se krađe, ne možemo vjerovati onima koji su počeli raditi 90-etih godina, valjda ste opsjednuti - zar nemate ništa drugo u životu, itd. itd “

Žene Bedema Ljubavi su tamo radile, a neke i posjetile, ako već nisu mogle naci vremena za posao. Jer mi znamo da su potrebe, koje su bile pred, recimo, tri godine - i dalje ovdje. Ništa se nije promijenilo u životima nekih ljudi - ranjenici koji su bili po bolnicama i danas su još tamo, djeca ni danas nisu dočekala svoje očeve, jer ih više nema, a živjeti se mora. Mnogi izbjeglice se ne mogu vratiti kućama. Dakle, potreba ima koliko hoćete, jedino mi razmišljamo, dok veoma mali broj ljudi radi. Neki utjecajni pojedinci iz naše zajednice u ovu već žalosnu situaciju unose sve više i više nepovjerenja, dok ljudi kao što su Prof. Satković, ili Prof. Meštrović, kao i svi drugi predavači na simpozijumu - kao ni Gdja. Barbara Taylor, ne posustaju, bez obzira koliko ih to košta - u slučaju Gdje. Barbare Taylor - čak i zdravlja.

Eto, kako kažem, bilo me je sram na Hrvatskom Centru Norval kad sam gledala pustu dvoranu, koja je u stvari trebala biti premala da primi sve zainteresirane, kao što me je bilo sram na Majčin dan kad je Gdja. Barbara Taylor davala sve od sebe za nas.

Valentina

SRČANE BOLESTI I PREHRANA

Srčane bolesti su najčešći uzroci prerane smrti stanovnika Kanade i SAD. Preko 6 miliona Kanađana ima izvjesnu vrstu bolesti srca ili krvnih žila i godišnje oko 100 000 podlegne tim istim bolestima. Polovica umre nakon srčanog udara, a ostali od kapi i drugih bolesti uzrokovanih visokim krvnim pritiskom.

Mnoge žrtve srčanih udara su ljudi srednjih godina ispod 65 godina starosti. Često ti ljudi nisu niti svjesni da nose u sebi moguću kobnu bolest. Usprkos modernim zdravstvenim sredstvima i hitnim intervencijama, koje spriječe smrt u mnogim slučajevima, prvi srčani napad još uvijek usmrti jednu trećinu svojih žrtava.

Daća koju plaćamo za posljedice tih bolesti je ogromna, bila ona novčane ili ljudske naravi. Procjenjuje se da kanadsko zdravstvo plaća za te bolesti godišnje oko 10 biliona dolara. A da ni ne govorimo o ekonomskim gubitcima i ljudskim patnjama bolesnika i njihovih bližnjih.

Arterioskleroza je bolest zadebljanja stijenki krvnih žila. Masna naslaga, koja se stvara na unutrašnjoj stijenci arterija, ne dopušta normalni priliv krvi u srce ili u ostale mišiće tijela. Ako jedna ili više koronarnih arterija na srcu postane vrlo uska, onda taj dio srčanog mišića nema dosta kisika za svoj rad (tzv. *ishemia*). To može prouzrokovati (ili ne prouzrokovati) bol u grudima (tzv. *angina pectoris*). Ako jedna takva srčana arterija postane potpuno blokirana krvnim ugruškom (tzv. tromboza) onda obično dolazi do srčanog udara - *miokardalnog infarkta* - što znači smrt srčanog mišića. U najgorjem slučaju dolazi do ventrikularnih fibrilacija, tj. srce počne treperiti umjesto redovito kucati i ako nema brze intervencije, smrt je neminovna.

Arterioskleroza je polagana, progresivna bolest. Prema tome može početi rano i manifestirati se tek kasnije u životu. Pravi uzrok te bolesti nije poznat, ali se zna da ljudi s visokim krvnim pritiskom, kolesterolom i fibrinogenom imaju češće to poremećenje. Smatra se da je to epidemiološka bolest današnjeg ekonomski naprednog, industrijaliziranog društva.

Faktori rizika, koji povećavaju vjerojatnost razvoja arterioskleroze su slijedeći:

Spol. Muškarci obole ranije nego žene. Izgleda da testosteron ne štiti muškarce kao što estrogen štiti žene do menopauze.
Dob. Vjerojatnost srčanog udara se povećava sa starošću.
Nasljeđe. Rizik je veći ako se bolest već pojavila u porodici.
Pušenje. Uživanje nikotina je jedan od glavnih uzroka sužavanja krvnih žila. Pušači imaju tri puta veći rizik fatalnog srčanog udara nego nepušači. Pet godina nakon prestanka pušenja taj rizik pada na razinu one osobe koja nije nikada pušila.
Visoki krvni pritisak preko 140/90 je povećani rizik.
Visoki krvni kolesterol i LDL preko određenih granica su ozbiljni rizici za suženje krvnih žila i srčani udar.
Šećerna bolest (diabetes mellitus) je rizik, naročito kod žena.
Prevelika debljina je rizik i za mnoge druge bolesti.
Način života S jedne strane "stres", a s druge strane nepokretnost i manjak tjelovježbe pogoduju razvitku srčanih bolesti.

Mnoge epidemiološke studije, rađene u zadnjih 40 godina, došle su do nedvojbenog zaključka da povećana količina kolesterola i zasićenih masnih kiselina u hrani ima izravan utjecaj na razvoj srčanih bolesti kod prosječnih Amerikanaca. Veza između povećane potrošnje šećera i srčanih bolesti nije pozitivno utvrđena. Također nije dokazana vrijednost ogromnih doza vitamina i ribljeg ulja u sprječavanju srčanih napada. Na osnovu najnovijih saznanja, umjerenost i razboritost u jelu i piću treba biti osnova svakog prehrambenog savjeta danog u svrhu poboljšavanja zdravstvenog stanja srca i krvnih žila.

Slijedi devet najvažnijih savjeta za pravilnu prehranu.

1. Zasićene masnoće - najviše 10% od dnevnih kalorija. To je, npr., najviše 24 grama masti od 2200 dnevnih kalorija. Treba izbjegavati životinjske masti (svinjska, goveđa), kao i kokosovo i palmino ulje. Razna peciva, kolači i keksi često sadrže te zasićene masti. Prehrambene informacije na naljepnicama pakovane hrane daju vrstu i količinu sadržanih masnoća.

2. Ukupne masnoće - najviše 30% od dnevnih kalorija. To je, npr., najviše 73 grama masnoća od 2200 kalorija. Treba kuhati samo na maslinovom i drugim nezasićenim uljima. Ne treba uzimati margarin koji sadrži hidrogenirana ulja.

3. Kolesterol - najviše 300 miligrama dnevno. Kolesterol se nalazi u životinjskim mastima, mlijeku, siru, maslacu i jajima. On je glavni sastavni dio masnih zadebljanja u krvnim žilama.

4. Bjelančevine - najviše 15% od dnevnih kalorija. To je, npr., najviše 83 grama bjelančevina od 2200 kalorija. Proteini su neophodno potrebni za život, ali ih treba uzimati samo toliko da zamjene one proteine koji su potrošeni. Osim mesa peradi i ribe treba jesti žitarice, rižu, soju, grah, grašak, leću i ostala sočiva.

5. Ugljikohidrati - najviše 50 do 60% od dnevnih kalorija. To trebaju biti uglavnom škrobne namirnice kao tjestenina, kruh i slično, napravljeni od brašna od cijelog zrna, te razno sočivo, povrće i voće. Treba izbjegavati hranu koja sadrži čisti šećer.

6. Alkohol - najviše 15% od dnevnih kalorija. Približno, to su dva jaka pića, ili dvije čaše vina od 140 mL, ili dvije boce piva od 350 mL. Mnogi drže da su te dopuštene količine prevelike!

7. Natrij (sodium) - najviše 3 grama dnevno. To je kao 7 grama soli (2 male žličice) dnevno. Višak soli povisuje krvni pritisak.

8. Uzimanje dovoljnih dnevnih kalorija za uzdržavanje idealne tjelesne težine. Te težine se mogu naći u specijalnim tabelama. Višak od 10 - 30% postaje faktor rizika.

9. Treba jesti raznoliku hranu. Jedino raznolika hrana pribavlja dovoljnu količinu vitamina, minerala i drugih hranjivih tvari bitne za dobro zdravlje. Osim toga mješana hrana je ukusnija. Uzimanje hrane treba biti užitak, a ne usputna zgoda na brzinu!

Izvadak iz knjige: Dr. Victor Herbert, "Total Nutrition", 1995. Priredio: Dr. Darko Desaty

LAST FAREWELL TO MR. ŠUŠAK

On May 3, in Zagreb, at the Dubrava hospital at 21:30 PM Croatian Minister of Defense Mr. Gojko Sušak died from malignant lung cancer. In the past three years, Mr. Sušak had been treated for this illness, and according to his doctors, the disease was under control. However, few days ago it took turn for the worse. Sudden spread of the disease extinguished the vital functions, according to the statement, signed by Dr. Andrija Hebrang (Hina May 4,1998).

Mr. Gojko Sušak was born on March 16,1945 in Siroki Brijeg, Bosnia-Hercegovina. He studied mathematics and physics at the Rijeka university as well as management, computer science and communications in Ottawa, Canada, where he moved in 1969. In Canada, Mr. Sušak was manager of several companies, chairman of Croatian-Canadian Cultural Federation, president of the Croatian Studies Foundation and the principal of Croatian school in Ottawa.

After the first free elections in Croatia, Sušak became a member of the Croatian Government and in 1990 to 1991 he was the Minister of Emigration and Deputy Minister of Defense. In 1991 he was appointed Minister of Defense and stayed in the office until he died. As well as Minister of Defense Mr. Sušak was the Vice President of the HDZ after the 4th HDZ convention in February of this year.

After such brief curriculum vitae of Mr. Sušak it would be important to add few words about the man who loved Croatia and Croats above everything. I very much dislike expressions like "great Croat", however in this case there is no doubt: Mr. Sušak was a great Croat, one who loved Croatia and worked for it tirelessly. Following his life you will notice that he always worked for the benefit of Croatia. Many of you do not realize how time consuming all these activities must have been, because if you are a political, cultural and a well known person in the community, along with the ordinary work that one performs during the day, the rest of the time is taken over by the cause, in this case Croatia. His private life must have been minimal. His achievements in the work here in Canada were great, and the results of his work then we have felt and still feel every day. One just has to remember Croatian schools, exhibitions, music festivals, dance ensembles, cultural events - the seeds for all of these important parts of our life were planted by Minister Susak,too.

All the work that he did prior to return to Croatia was important, however, what he did in 1990 and later will always keep his name in Croatian and world's history books. At the time when Croatia was attacked by our neighbours it was well known that Yugoslavia was the 4th army in Europe - as far as the weaponry (certainly not bravery). Croatia had very few weapons or none.

Minister Sušak at that time played a key role in organizing Croatian army, and this is what the Croats will remember always. From a rag-tag army, in effect just multitude of individuals who just had a wish to defend their own, our army grew in a finest

example of well organized, well armed and highly disciplined army. At the time when the aggressor had all the cards in the hands and we had very few - just our love for the country and our home, and a huge will to defend it at any cost - people like Mr. Sušak and his military instincts were rare. Although he never - as far as I know - attended any military schools, he organized defense of Croatia and Hercegovina to its fullest sense of the word.

Actions such as "Bljesak and Oluja" will always remind us of unforgettable, well planned actions and our Minister of Defense Mr. Sušak. All the world was in disbelief then how well both actions were executed. These two actions will become parts of many military books because of their efficiency and style.

On the personal note, I never met Mr. Sušak face to face, yet I will remember him and his human side. When I was at the first Croatian World Congress in Zagreb Mr. Sušak was one of the speaker at the dinner in International hotel. At that time Vukovar was still occupied and everyone was asking when were we going to liberate Vukovar. Mr. Sušak greeted all the delegates to the Congress, and then he turned to the question of Vukovar. I cannot quote him, but the meaning was very clear. He said that he would love to liberate Vukovar and all Eastern Slavonia tomorrow, but he knew very well that once again many young Croatian lives would have to be sacrificed. He paused and then continued that he was at that time attending so many funerals of so many Croats that he just couldn't stand it any more. At that point he was openly crying. Somehow he collected his thoughts, which must have been very difficult, because to think of so many dead must have been terrible, impossible - and he continued, that he would go right away to Vukovar, but were we willing to sacrifice our own children or ourselves, after so many already killed, wounded and orphaned? In the huge ballroom there was silence and tears.

Sometimes I wondered how difficult task Mr. Sušak must have had, since he personally - with every decision he made - decided on the fate of many, because war is war. Bullet does not ask - friends die, relatives are killed, yet Minister of Defense had to forget all, and decide on the actions which would again take young lives. He, again, as the Minister of Defense, also had to attend funerals of those who were killed in the line of duty.

Our late Minister of Defense, Mr. Gojko Sušak, was a rare and an outstanding man. We will remember him fondly, and Croatia and Hercegovina - and the Canadian Croats - will be grateful to Mr. Šušak for all what he had done for Croatia. Dying at 53 - a young man - he was taken from us when he could have done much more - now in free Croatia, in peace - yet, God's plans were different.

Farewell, Mr. Sušak, with all our respect. We thank you for everything and wish you peaceful rest. Počivao u miru i neka Vam je lahka hrvatska zemlja, koju ste toliko voljeli.

With all our respect,

Valentina Krčmar
Editor

Vijesti
iz
Hrvatske

Pripremio: Slavko Butković

Dinko Šakić zapovjednik Jasenovca

BUENOS AIRES/ZAGREB - (HINA) Dinko Šakić, koji je navodno bio zapovjednik Jasenovca od prosinca 1942 do listopada 1944 godine je optužen za zlodjela u tom logoru.

Argentinska je policija uhitila Dinka Šikića javlja Reuters i Associated Press. Šakić je uhićen u svojoj kući u mjestu Santa Teresita, 320 Kilometara jugoistočno od Buenos Airesa.

Argentinski ministar unutarnjih poslova Carlos Corach izjavio je da je Hrvatska podnijela zahtjev za njegovim izručenjem. Šakić bi mogao u kratkom vremenu biti izručen Hrvatskoj ako pristane na to. Ako ne pristane, onda će to ovisiti o zakonskim preprekama koje budu postavljali Šakićevi odvjetnici, rekao je Corach.

Cohen kaže da je srpska promidžba kriva !

ZAGREB (VIJESNIK 27.TRAVNJA 1998) - Međunarodna se zajednica vrlo ružno miješa u Hrvatske unutarnje poslove, kaže poznati pisac u svom razgovoru sa Marinkom Bobanovićem.

Zašto nakon srpske agresije i svega što se dogodilo na ovim prostorima na Zapadu još prevladava uvjerenje o Srbima kao antisfašistima ?

To je točno, no zašto se kreatori zapadne politike ponekad panašaju glupo, to je misterija. Razlog je, vjerujem, u uspješnosti srpske promidžbe, koja u posljednjih pedeset

Strana 6

godina utječe na događaje u korist Srba, a na štetu Hrvata.

Mislim da srpska promidžba ima glavnu ulogu u zapadnjačkom nerazumijevanju prave prirode događaja na ovim prostorima.

Kako objašnjavate takav uspjeh srpske promidžbe?

To je vrlo lako. Jugoslavija je bila srpsko lensko dobro, kao što je SSSR bio rusko leno. Jugoslavenke su ambasade bile glavna mjesta preko kojih se širila srpska promidžba, čak i u slučajevima ako je veleposlanik bio Nesrbini. Nije bilo nijednoga važnijega diplomatskog sastanka na kojem bi bila samo jedna osoba. Uvijek su bile dvije - Srbin je nadgledao Nesrbina. Mislim da Srbi kontroliraju protok informacija preko veleposlanstva kao i preko akademskih razmjena mišljenja. Mnogi su Srbi tim povodom odlazili u svijet, a ljudi koji su dolazili u Beograd bili indoktrinirani srpskom mitologijom

NOVI ČLANOVI VLADE

ZAGREB (HINA) - Premijer Zlatko Mateša je na sjednici Vlade izvijestio da će predsjedniku Republike Hrvatske predložiti nove članove hrvatske Vlade.

Za ministra obrane predlaže dr. Andriju Hebranga, dosadašnjeg ministra zdravstva. Za ministra zdravstva predložen je dosadašnji zamjenik ministra Hebranga dr. Željko Reiner.

Za potpredsjednika Vlade i ministra pravosuđa premijer Mateša predložio je dr. Milana Ramljaka, dosadašnjeg veleposlanika Republike Hrvatske u Austriji.

U KNIN 22 srpska povratnika

KNIN (HINA) - U organizaciji Ureda za prognanike i izbjeglice Vlade RH i UNHCR-a u četvrtak su se u Knin iz SR Jugoslavije vratile 22 osobe srpske nacionalnosti.

Srpske povratnike dočekali su voditeljica kninske ispostave vladina Ureda za prognanike i izbjeglice Nada Galiot te predstavnici UNHCR-a. Voditeljica kninske ispostave izvijestila je da su svi povratnici hrvatski državljani te da imaju sve potrebne hrvatske dokumente. Nakon što su djelatnici MUP-a RH ocarinili pokretnu

srpskih povratnika, dovezenu iz SR Jugoslavije, dio njih uputio se svojim kućama, a dio rodbini na području kninske općine.

Oni predstavljaju prvu skupinu povratnika u okviru akcije srbijanskog Helsinškog odbora pod nazivom "Hoću kući", a kojom se uskoro planira povratak 50 srpskih obitelji u Knin. Po podacima kninske ispostave vladina Ureda za prognanike i izbjeglice, u razdoblju od godine dana u Knin se iz SR Jugoslavije vratilo 2,300 osoba srpske nacionalnosti.

Sjednica Predsjedništva HDZ-a

ZAGREB (HINA) - Pod predsjedavanjem predsjednika dr. Franje Tuđmana, u četvrtak su održane sjednice Predsjedništva HDZ-a, Vijeća Središnjeg i Glavnog odbora HDZ-a te Nacionalnog vijeća HDZ-a, priopćeno je iz Glavnog tajništva HDZ-a.

Na sjednici Predsjedništva HDZ-a za potpredsjednike HDZ-a su, u skladu sa Statutom, imenovani Nikica Valentić i Vladimir Šeks, a za člana Predsjedništva po funkciji imenovan Krunoslav Gašparić, predsjednik Mladeži HDZ-a. Broj potpredsjednika HDZ-a ovim se nakon smrti ministra Gojka Šuška i današnjeg imenovanja povećao sa sedam na osam.

Predsjedništvo je donijelo Odluku o imenovanju Glavnog tajništva HDZ-a u kojemu su: Mario Kapulica, Ivica Rapuš, dr. Bruno Uroić, Tomislav Krušić, Ružica Kvesić i Ante Baković, a za rizničare HDZ-a imenovani su dr. Đuro Njavro i Tomislav Družak.

Treća obljetnica raketiranja Zagreba

ZAGREB - (Vjesnik) Točno prije tri godine srpski su agresori iz Petrinje raketirali samo središte Zagreba. Poginulo je šestero, a ranjeno 176 građana Zagreba.

✖

humor

Misli koje mudrima ispadaju iz glave budale stave u svoj džep. Tako od njih nitko nema ništa.

PREPORUČUJEMO KNJIGE, ČASOPISE, MAGAZINE

IVAN ARALICA :
NAKLADNIK :
UREDNIKA :

ČETVERORED
IZDANJE, ZAGREB
JULIJANA MATANOVIĆ

Jedni su rekli-
“Hrvatski vojnici moraju umrijeti, da bi Jugoslavija mogla živjeti.”
Drugi su im odgovorili
“Jugoslavija mora umrijeti, da bi mogao živjeti hrvatski narod.”
A ja sam živio u dolini između ta dva brijega dok su se oni samo u mom vijeku nekoliko puta sudarali.

Ovo je motto izvanredno jake knjige autora Ivana Aralice, čovjeka koji je preživio, kako sam kaže, u svom vijeku nekoliko sudaranja oko Hrvatske ili za Hrvatsku. Knjiga “Četverored” je jedna iz niza knjiga koje su napokon napisane o Bleiburgu, nakon šutnje od oko 50 godina. Knjigu je vrlo teško čitati, posebno nama mladima, koji nismo prošli kroz užase rata ili Bleiburga, jer svaki novi poglavak, stranica ili red nosi daljnju bol, žalost, ili smrt. Autor knjige piše o svojim osjećajima i razmišljanjima prije, za vrijeme i nakon Bleiburga i svakom rjeću stavlja čitatelja u samo bleiburško polje, među Hrvate koji su očekivali zaštitu svijeta i bili prevareni. Čitala sam knjigu “Četverored” danima vrlo polako, jer je bol bio pretežak da se knjiga može jednostavno samo progutati, jer nužno je znati redoslijed događaja, okrutnost pobjednika, partizana - posebno žena, cinizam Engleza, upoznati individualne sudbine mnogih prijatelja autora, kao i sudbine nepoznatih ljudi koje on susreće kroz tih par prvih dana, ali i kasnije. Sam kraj knjige je isto vrlo znakovit - iako autor proživi i bude tzv. oslobođen, tajna Bleiburga, Križnog puta i Jazavki mora biti sačuvana - još jedna strahota! Željela bih još samo dodati par riječi koje su drugi napisali o toj knjizi “Naslovivši roman “Četverored” autor istovremeno i odabire, na neki način, strukturalnu formu kroz koju će njegov pripovijedač u prvom licu, svjedok potpune tragične zbrke i jedne od najvećih povijesnih prevara u kojima su mnogi *jaki* prestali *slabima* gledati u oči, slučajno obučeni u čerkesku uniformu, taj najobičniji kazališni radnik, a u nuždi i scenograf, izgovoriti svoje sjećanje na kolonu koja se neprestano trebala kretati i u čijem je svakom redu moralo biti njih četvero. Kako mnogi putem bivaju ubijeni, najveća sreća preostalih postaje *imati samo svoj četverored !Kakve je sreća ne biti peti! Kakva je sreća izbjeći odgovornost što ti je četverored ostao krnj.*

Uključujući, uz povijesnu i ljubavnu priču, Aralica ne samo da je tome učinio priču zanimljivom, nego je i tekst, prepun opisa surovih nasilja, pokolja, a ne borbi, itekako otoplio. Završivši je trenutkom u kojem junak daje još jednom potpis pod prijetnjom progona Ivan Aralica potvrđuje koliko je bio u pravu slušatelj iz njegova prvog hit romana, kada je na isti način žalio one do kraja posjećene klasove žita, kao i one samo napola slomljene koji će i dalje živjeti, ali će im pri tome biti ubijena svaka nada.

Po završetku knjige - iako čovjek ostaje sa beznadjem u srcu i mislima - ipak puno kasnije dolazi realnost - Bleiburg je bio, bio je sakriven i stalno odrican, no s postankom nove Hrvatske Bleiburg i istina o Bleiburgu biti će i već je objavljena u raznim knjigama (kao na pr, u ovoj “Četverored”, ili Nikolaj Tolstoj “Ministar i pokolj” ili u knjizi Gosp. Ante Belje “YU-Genocid” i dr.) i svijet će jednom morati pogledati žrtvama u oči.

Donosimo jedan ulomak iz ovog romana.

.... Gospodine Basta - uzviknuo je stari, potpuno sjedi domobranski pukovnik Silvije Neiderlander, koji se je nalazio u trećem četveroredu iza nas, među glazbenicima, kad nas je komesar u sporoj vožnji mimoilazio. - U bleiburškom dvorcu, koliko ja znam - i pokaza kažiprstom na kolonu - ni ono tamo - pa pokaza istim prstom na ostatke bolnice i mlaćenje željeznom motkom ranjenika po ranama. Pukovnik Silvije bio je i od Hižara viši, za glavu viši od svih u koloni. Onako visoka, sjedokosa, starca među djecom, Basta ga je morao zapaziti i prije nego što je pukovnik progovorio. Zato ga je i čuo, uza svu buku koju je stvarao rad motora i hrskanje guma po tucaniku makadama.

- Stara budalo! - dobacio mu je Basta, bez ustručavanja. - Da si bio pametan, ne bi pod starost krenuo putem izdaje i zaludio ove mladiće i djevojke. Valjda znaš da sve ne može biti dogovoreno, pa da i ne treba biti dogovoreno. Vidjet ćeš ti još toga što nije dogovoreno.

Baš u trenutku kad je Basta dorekao odgovor starome Neiderlanderu, osjetio sam kako me netko povlači za lijevu nogavicu, kao da me tko iz zemlje k sebi zove! Prestrašio sam se i okrenuo da vidim tko me to zove, ne hajući za zabranu da se na tu stranu ne smije gledati. Na zemlji do svojih nogu vidim ranjenika. Obje su mu noge u gipsu. Dok smo mi stajali a komesar Basta prolazio u džipu, on je, puzeći na rukama, sišao s nosila i doplazio do moje nogavice.

- Brate, tko si da si, jedno mi učini. Zovem se Ivan Marinović. Iz Bruške sam, iznad Benkovaca. Preživiš li, javi mojima da se kući neću vratiti. Ovi što nas nose rekoše da ću još danas u bolnicu. Ali im ja ne vjerujem. Dok sam bio na kolima prije nego što će me spustiti na zemlju, dok sam bio na višem, vidio sam što rade s onima koje odnose i vidio sam gdje je ta bolnica. To su ona jezercu uz rijeku slična oku. Ona što oko njih raste šaš, pa se od šaša i ne vidi što po njima pliva. Tamo nas bacaju. - rekao mi je ranjenik i otpuzio do svojih nosila da ne smeta koloni koja će dočas krenuti.

- E, Basta, Basta! E, komesaru, ovoga u pregovorima nije bilo! rekao sam samu sebi. (“Četverored”, str. 156/157)

*Još smo tog dana, kulture se naužili,
na mjestima povijesti, gdje su naši preci bili.
Stara Salona i Trogir grad,
vidi i ostani uvijek mlad.*

*Pozdravili smo Rogoznicu i Dinkovu majku,
sa željom da jezero, ima opet prirodnu bajku.
Sa Sergejom i njegovom klapom,
bio je pozdrav u tijeku,
Zaželjeli smo sretan put,
za putovanje u Rijeku.*

*U busu su drijemala sva sretna lica,
sa željom vidjeti, još tisuću vidilica !
Bez obzira kaj je putem, kolona auta malo stala,
sretno smo stigli doma,
vozaču Vladi, rekli puno hvala !*

*Ako čujete huk, huk i huk,
nemojte se bojati,
samo pusu oće Čuk !*

Hvala Vam, planinari, na ovoj pjesmici.
Dali ste nam puno zadovoljstva dok smo
je čitali - a još bi bilo ljepše da smo bili
tamo s Vama. Sretno Vam iduće
planinarenje, gdje god da išli !
Valentina

OBAVIJEST POVRATNICIMA

UVOZ AUTOMOBILA

Glede uvoza osobnih automobila kao necarinske robe, korisnik povlastice mora biti vlasnik - on ili član njegove obitelji - najmanje godinu dana, što dokazuje vlasničkom ili prometnom ispravom. Do godinu dana posjedovanja plaća se samo PDV. Poseban porez (trošarina) plaća se u svim slučajevima, pa tako i kad se vozilo uvozi kao necarinska roba. Propisi o homologaciji motornih vozila mogu biti prepreka da se vozilo uveze, zato je potrebno prije uvoza razgovarati s predstavnicima proizvođača da se prema broju šasije utvrdi koja je tehnološka razina ugrađenih sklopova i može li vozilo dobiti potvrdu proizvođača o sukladnosti postojećim normama koje propisuje Zavod za normizaciju i mjeriteljstvo. Od homologacije izuzeti su svi povratnici ili useljenici vlasnici vozila prije 15. rujna 1997. godine, pod uvjetom da je vozilo oslobođeno carine ili se tretira kao necarinska roba.

Razmišljanja Filipa Grubešica:

Kada je u vrijeme hladnog rata jedan danas nepopularni državnik obrazlagao svome gostu sa istoka snagu svoje vojske i zemlje, to je teklo otprilike ovako “U slučaju da nas napadnu sa zapada imamo tako moćan aktivni vojni kadar da ćemo napad izdržati bez većih problema., a za to vrijeme će se organizirati rezervni sastav da možemo doci sve do” i spomene on mjesto potencijalnog dolaska njegove vojske. “Isto tako imamo snage da zaustavimo agresiju i sa Istoka. Kao što vidite mi se za budućnost naše zemlje ne moramo plašiti. Dovoljno smo jaki da se odupremo svakom tko nas napada.” Mudri istočnjak ga je mjerkao i samo ga je nakon njegovog hvalisanja upitao “Gospodine, impresioniran sam snagom vaše zemlje i vašeg naroda. Jedino me interesira što ćete ako vas nitko ne napadne?”

Ovoga sam se sjetio jer sam bio svjedokom u nekoliko navrata kako se naši ljudi dijele, kako ne idu u crkvu na Norvalu jer su tamo Hercegovci, kako se ispisuju djeca iz rada kulturnih organizacija zato što tamo glavnu riječ vode Zagorci, i još nekoliko vrlo sličnih primjera. Sada se pitam kakav smo mi to narod? Da li mi možemo biti narod, kulturni, složan, snažan narod samo kad imamo nož pod grlom? Iste se stvari dešavaju i u domovini i ovdje, pa se ponekad upitam gdje su nestali oni ljudi od prije nekoliko godina, gdje nestade ona sloga i onaj polet? Gdje nam je snaga? A kako smo tada bili lijepi ! Nekako smo bili veliki, jaki, složni - čini mi se svemoćni. Stvarno nas je milina bilo za vidjeti. Toliko smo bili veliki da mi je ponekad žao što nas više ne napadaju.

A možda je nama i sreća to što svaka druga generacija mora ratovati pa mi onda možemo za to vrijeme pokazati svoje pravo lice ne samo na ratištima nego i u svakodnevnom životu. Onda bi to značilo da smo s druge strane nesretni što su nam ti ratovi nekako kratki, pa mi taman postanemo narod vrijedan divljenja, a rat već gotov. Zamislite samo kada bi nam se dogodio neki duži rat, gdje bi nama bio kraj !

Ja znam da ovo što sam napisao nije zgodno za pročitati ali ljudi moji, ja vas zovem i pišem, zato što mi je stalo do vas. Stalo mi je do svih vas. Pišem vam zato što znam što sve možemo i koliko vrijedimo. Nemojmo da kao narod sa početka priče pokazujemo svoju veličinu samo kad nam se radi o glavi ili da se ujedinjujemo samo uz pomoć tudih topova. Budimo veliki i u miru, nastavimo tamo gdje smo stali kada je stao rat. Držimo se zajedno. Družimo se. Školujmo se. Prenosimo jedni drugima svoja i dobra i loša iskustva. Ne dijelomo se zaboga. Napredujmo.

Jer, čini mi se da smo mi narod koji je zaslužio napredovati.

Filip Grubešić
o
Majka i kćer
Majka u razgovoru sa kćeri:
“Kakova je osoba taj tvoj novi dečko?
“Da li je ugledan i pristojan ?”
“Naravno da je, mama.
“On je štedljiv, ne pije, ne puši i ima
jako lijepu ženu i troje uljudne djece”.

**Vijesti na engleskom
News in English**
by: S. L. Butković

Israeli President receives Croatian Minister

JERUSALEM (HINA) - Israeli President Ezer Weizman received Foreign Minister Mate Granic who is visiting Israel.

“I gave President Weizman a special letter and relayed greetings from Croatian President Franjo Tudjman,” Granic said after the meeting.

Weizman and Granic agreed that relations between the two countries were developing well and that there were mutual interests for promoting cooperation in all areas. Both countries are in a specific situation and that there is interest for an exchange of experiences, Granic stressed.

“ The talks we held with the President and Premier Benjamin Netanyahu were completely oriented towards the future and development of relations,” Granic said.

He stressed that he believed a new era in relations between the two countries was around the corner. After visiting Jerusalem, Granic and the Croatian delegation went on a tour of the old city of Jerusalem.

Croatia to privatise Port of Rijeka

ZAGREB (HINA) - The Croatian Privatisation Fund has decided to privatise the port of Rijeka, which has been estimated at 131,6 million kuna.

The employees will be offered 50 per cent of the stocks, worth 65.8 million kuna (about US \$11,5 million). The rest of the stocks will be floated in accordance with the privatisation law, president of the Croatian Privatisation Fund Tomislav Druzak said at Tuesday’s session of the Fund’s head committee.

The port’s creditors - the insurance company Croatia osiguranje, Jadrolinija

shipping company. The Croatian Privatisation Fund, the Croatian Health Insurance, the Croatian Forests, Plovput shipping company and the Croatian Post and Telecommunications - will be compensated stocks worth 162 million kuna (US \$25 million). Including port’s claims, its total equity amounts to 293 million kuna (US \$46 million).

Return of Croats not sufficient !

VUKOVAR (HINA) - So far 6,000 persons have returned to the Danube region in an organized manner, while another 2,000 returned spontaneously. Recently the number of returns has been steadily climbing, with 571 refugees returning to the area in the past eight days alone, head of the Vinkovci regional office for refugees and displaced persons Ante Drmic told a session of the Vukovar-Srijem County leadership.

The Vukovar-Srijem County Prefect Rudolf Koenig, is not happy with the pace of return to the Danube region, especially to Vukovar, which has so far seen the return of only 400 Croats.

According to the Serb Independent Democratic Party (SDSS), the Croatian Danube region is presently home to less than 50,000 Serbs, said Deputy Prefect of the Vukovar-Srijem County Mirko Jagetic.

Forensic experts exhume mass graves

SARAJEVO (HINA) - A special team of forensic experts began exhuming new mass graves which are suspected of holding Moslem victims from Srebrenica, killed after Serb troops occupied the town in 1995.

The forensic experts, working under orders from the chief prosecutor of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY), began the exhumation process at a location called Cancari, south-west of Zvornik in eastern Bosnia, UN spokesman in Sarajevo Alexander Ivanko, confirmed on Tuesday.

He stressed that this case, as opposed to every previous case, was a “secondary location”, meaning that the bodies of killed victims had previously been buried

in some other mass grave, and then moved to this location.

The bodies were subsequently moved to the grave site in Cancari, meaning that the perpetrators had obviously attempted to cover up the evidence of their crimes, Ivanko said.

After Serbs occupied Srebrenica in July 1995, almost 8,000 Bosniak Moslems disappeared. It is presumed that Serb forces killed and buried them in mass graves near the former UN Protection Areas (UNPA Zones).

Kosovo army issues statement

PRISTINA (HINA) - The Kosovo Liberation Army (KLA) issued a statement confirming that it had carried several actions against the Serbian forces in the last three months in the areas of Drenica, Erenik, Dugadzini, Pastriku and Lap. Sixteen KLA soldiers were killed in those operations.

Reconstruction of Houses in Mostar

MOSTAR (HINA) - The European Commission has granted ECU 4,800,000 for the reconstruction of houses in Mostar’s six municipalities, the German government commissioner for the return of Bosnian refugees, Dietmar Schlee, told reporters in Mostar.

The German government has granted DM 400,000 for the project of reconstruction of houses in Mostar. The project is being conducted by the U.N, High Commissioner for Refugees, Schlee said.

POPE to visit CROATIA !

ZAGREB (HINA) - Members of the Croatian Church Commission for relations with the state and the State Commission for relations with Religious Communities headed by Zagreb’s Archbishop, Msgr. Josip Bozanic, announced about preparations for Pope John Paul II’s visit to Croatia planned for October 2 to 4, 1998. Godine.

ISRAEL CONSIDERS CROATIA TO BE
A VERY IMPORTANT COUNTRY

DECLARED NATHAN MERON, THE FIRST ISRAELI
AMBASSADOR TO THE REPUBLIC OF CROATIA.

On April 22, 1998, before Mr. Meron presented his accreditation papers to President Tudjman, he gave Mr. Stojan De Prato of Zagreb daily newspaper *Večernji list* an interview.

VL: *Six years have passed between Israel recognition of the independence of the Republic of Croatia and for its ambassador to come to Zagreb. What message have you brought with you?*

Meron: Although we have diplomatically recognised Croatia in 1992, voted to have it accepted to the United Nations, we did not establish diplomatic relations immediately because of the book written by its president which included some points we had to dispute. In the new edition, all the points which worried us were omitted. The new edition also included some points on the role of the Ustasha during WW II. After this, we had very pleasant talks with a Croatian delegation in Budapest. The statement released after this meeting included the condemnation of the Croatian Government concerning any form of racism, anti-Semitism and xenophobia. This paved the way to the establishment of diplomatic relations. I trust, it is much easier to communicate with full diplomatic relations, being able to voice concern over certain matters. It is very important that talks take place so that friends can come to agreements over disagreements. Sometime we are labelled as being oversensitive, however, if you take our history into account, it is within our rights to not settle for compromise in certain matters. We believe the unique tragedy that we endured during the Second World War, is something that must be remembered by all so that it is never repeated again. We were encouraged by the statements and approaches of the Croatian Government condemning every form of racism and anti-Semitism.

We consider Croatia to be a very important country, the most important heir to the former Yugoslavia. Croatia is a country with substantial economic potentials. In ten days we will be celebrating the fiftieth anniversary of the establishment of the country of Israel. This is a time of joy and celebration, but it is also a time when achievements are assessed. I think we can be proud. Our economy annually reaches US\$ 17,000 per resident.

VL: *This growth has slowed down in the last two years.*

Meron: Yes, but not substantially. I think we are on the right path, commercially. We are currently in the process of a very lively transformation and privatisation. There are a lot of areas where we can offer Croatia our experience - in the period between war and peace, from a communist regime to a free market and all the difficulties accompanying such transitions. There is also much room for joint projects and joint investments. Israeli tourists who came here before the war in impressive numbers - 80,000 annually - are beginning to rediscover Croatia. We would like as many Croats - who are a Catholic people - as possible to visit Israel in the jubilee year of 2000. For all the reasons I have mentioned, we are very pleased that we have established full diplomatic relations.

VL: *The Israeli Embassy, however, will be in Vienna. Will its obligations with other matters influence the quality of relations with Croatia?*

Meron: It will not be easy, but we have capable embassy staff which will be dealing with Croatia. Croatia is, as I have already said, a very important country. I hope that in a year or two, when budgetary limitations allow, we might be able to establish an embassy in Zagreb.

VL: *Do you have any other obstacles, concerning the holocaust, standing in the way of the development of relations between our two countries?*

Meron: It is no secret that there have been many tragic events toward the Jews perpetrated by the Croatian side. We must all be aware of this and must not forget. In talks that I had in the meantime, I was very satisfied to hear something about the new Republic of Croatia, the Government of a democratic Croatia, which has a very clear condemning point of view on that period. I am certain that the Vice-president of the Croatian Government and the Croatian Minister of Foreign Affairs, Dr. Mate Granić, during his May visit to Israel, will have an opportunity to state the Croatian Governments stance on that matter. Journalists will certainly ask many questions of that nature, giving him an excellent opportunity to outline Croatian policy.

VL: *What does Israel expect from the upcoming visit of Minister Granic?*

Meron: We are currently working on a number of agreements between our two countries and I believe two or three will be ready for Minister Granić to sign. We will exchange opinions on each others surroundings and talk about possible co-operation, which is a normal way for countries with full diplomatic relations to develop their relationship. We will also discuss Bosnia and Herzegovina, a country with whom we have also established full diplomatic relations. This is also a very important area for us, also due to the rich Jewish heritage there.

VL: *When the General Manager of your Ministry, Eytan Bentsur, was in Zagreb, he mentioned the invitation to President Tudjman to visit Israel. When could his visit happen?*

Meron: His visit is being planned, but it is a big question when it will actually take place. Perhaps at the end of this or the beginning of next year.

VL: *The Dinko Šakić case also influenced Israeli - Croatian relations. What is Israels opinion on Croatias actions?*

Meron: We truly welcome the decision of the Croatian Government and the President to request the extradition of Šakić. This is a just and brave decision. He committed crimes and must be tried for them. The best place for that is in the country in which he committed the crimes.

VL: *Does Israel have any more information on any other surviving Ustasha war criminals and any other demands on Croatia concerning the same?*

Meron: Numerous institutions in Israel and the world, like the Wiesenthal Centre, Yad Va-shema and others, are dealing with Nazi war criminals. As the ambassador, I have no such knowledge.

SVIBANJSKO PLANINARENJE PO OTOKU HVARU
KAKO GA JE VIDJELA ČUKICA

*U jutarnje sate rane
kreće busek spred dvorane.
Ljudi v busu ima opet,
s gosponom šoferom 55.*

*Uz Neoplan bus i pilota Vladu,
osjećaš se lijepo, ko ljeti u hladu.
Nema šanse bilo kakvog kvara,
sretno stići sve do Hvara.*

*Usput, tu baš v Rogoznici,
nismo propustili bajku,
posjetili smo dobru ženu,
našega dragoga Dinka majku.
Baš kak je kod majke to je,
dala nam je srce svoje !*

*Tu nismo stali samo zato,
već da pokupimo Sergeja,
i njegovo zgodno jato.*

*V gradu Splitu čekajuć na brod,
uz lagan smo posjetili hod,
sve znamenje grada Splita,
koji sav u cviću cvita.
A da osmijeh bu na licu,
popeli se i na vidilicu!*

*U Starigradu Hvarskom HOSIN odmaralište,
zaboraviš sve te boljke, koje možda te i tište.
Ak si gladan, žedan, nesretan il tupi,
Sve ti to otkloni, šef tog zdanja Ante Lupi.
Nakon dužeg putovanja, za večerom se je sjelo,
i do kasnih sati, lijepo složno zapjevalo.*

*Svanuo je prvi maj,
mi baš nismo bili fraj.
Po otočkoj planini, lijepa glazba svira,
bila je pod vodstvom, našeg Reić Mira.*

*Od Hvarskoga Vrisnika, uspon nije bio nagli,
Al sveti je Nikola, čekal društvo u pravoj magli.
Zato niže vu prastaroj spilji, gdje smo sišli spretno,
srce je kucalo sjetno i sretno.
Tu uz stijene obrasle bršljenima, lijepi pogled svima,
majka Božja na nas gleda,
da budemo nesretni ona nama neda!*

*Na povratku s planinarske ture, puhao je jugo,
nije bilo bure,
gledali smo tužna stabla, koja tragediju glume,
onako crna i stravična, stradale u požaru šume.*

*Uvijek na planinarenju dodu nova otkrića,
tako smo i taj dan, otkrili novog tunel vodiča.
Istina je ostala lijepa i nikako gruba,
titulu je dobio, naš dragi Puba.*

*Dan je bio bez kiše, spiljske Gospe dar,
poslije podne obišli smo i lijepi naš grad Hvar.
Noć je bila pljusak vala, a okolo svuda kmica,
samo tiho čuli su se zvuci nekih podoknica!*

*I kaj tucneš dlan o dlan, drugi dan se mjenja plan.
Zbog nemirnog mora i broda u kvaru,
Lijepo smo ostali planinariti po Hvaru !*

*Kako planinarima veselje baš ništa ne kviri,
jedna grupa hoda turistički, a druga na HUM planinari.*

*Suncem obasjan bum, bio je doživljaj grupe za Hum.
Od mirisa kadulje, lavande, bora i smilja,
srce sretno i lagano kuca,
a na prekrasne vidike Hvarskog mjesta,
pogled na široko puca.*

*U daljini magla, gledajući od Huma,
vidi se Brač bez očala i zuma, ali zato Vidova gora,
na godinu bu i naša kuma.*

*Posjetili smo bisere Hvara, Jelsu i Vrbosku,
pune kulturnih dobara,
Starigradsko znamenje također susreli,
u vrtu pjesnika Hektorovic Petra sjeli.*

*I kako sve lijepo i brzo prode,
zadnje veče starigradsko,
za nas eto već dode.*

*Da bi prošlo u veselju i bez bilo kakvog bola,
poslije dobre večere, igrala se i tombola.*

*Glavni zgoditak u Risovoj spanje,
pobiva ženska zgodno zdanje.
Dečki su odmah svi se preporučili,
makar se i do Sljemena pomučili !*

*Slavljeničke toalete, bile su planinarske majice,
a tu i tamo po koje tonske tajice.
I da hoćeš nemreš biti hladan,
uz crno vino veli profesor Ladan.
Veselo je bilo, plesalo se, i pjevalo
i vince se pilo.*

*Zadni dan u cik zore, pušio se vrući čajnik,
hitro do trajekta, veli voda Dinko tajnik.
Da nam ne nakisne stas,
dobri šofer Vladek, došel je po nas !
Trajekt sve do Splita, bez valova plovi,
skoro svakog planinara,
na brodu baš sanak lovi !*

*I na drugoj vidilici, na Marjanu bili,
i Bog nas čuval, za hvalu smo molili !*

snažan utisak na svakoga tko je čuje bilo da je pjeva samo jedan pjevač ili veliki zbor. Čak su i riječi posebne-

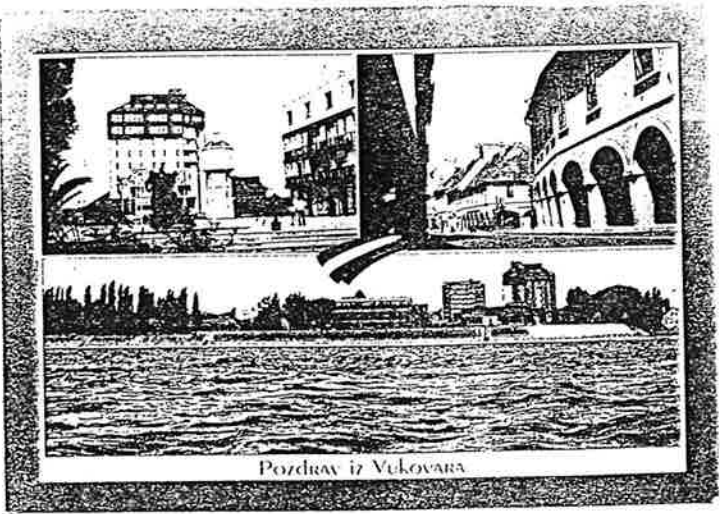
Vehni, vehni fijolica, ne žalosti me, Ar te firči nemrem ja, vehni grlica ! Zasadil sam ja tebe vu dubinu srca, al’ sad vidim da drugi od dna te trga.	Vidim glavu spuščenu drugom na prsa, žute lasi spuščene joj do pojasa. Ah, žalost me primila, kada ja te vidim, kad ti vusta rumena više ne ljubim.
---	--

Zrasla si kak tulipan
med vec rožami
ali da te sve zahman,
joj navek meni!
Vehni, vehni grlica
kaj te ja ne trgam,
niti više svojemu
srcu ne trebam.

Iako sam dosad govorila o dosta melanholičnim pjesmama, naši su medimurci veliki veseljac. Njihove večere i zabave u Torontu to dokazuju, a gotovo svaki medimurec je nasmijan. Dobar primjer je vječni osmijeh na licu Franca Lajtmana, ili Ivice Lončarića. Veliko je zadovoljstvo slušati vesele pjesme “Ki su dečki črlenejši”, “Ljubav se ne trži”, “Marica je fajn snešica”, “Snočka sem se šetal”, “Školnik hodi”, ili “Ftiček veli”. Kad “ftiček veli kak ima hižu od slamice” - čovjeka upravo sjećanje vodi u takve hižice kad je ova pjesma spjevana.

No, za kraj ostavljam posebnu pjesmu koju ja smatram najljepšom pjesmom naše Hrvatske (to je moje osobno mišljenje). I ova pjesma govori o ljubavi, o majci, o životu i sreći - “Dremle mi se, dremle”. Melodija ove pjesme je upravo posebna. Slušati ovu pjesmu je slušati umjetničku pjesmu, koju je netko - za nas bezimeni - spjevao u času sreće.

Dremle mi se, dremle,
spati mi se neče,
dok se moj golubek
pod oblokom šeće.

Glede moje lasi.
kak so lepi zlati,
s perom počesani,
osamnaest gumbov.

Vužgi, majko, sveču,
ide doma dečko,
s tom paradnom glavom
i z listastom šargom.

I na samom kraju da citiram par naših poznatih Medimuraca, koje sam pitala što im prvo padne na pamet kad misle o svom rodnom kraju i koju bi riječ upotrijebili za opis Medimurja.

Naša Vicky Tolley mi je rekla da je Medimurje uvijek bilo duboko hrvatsko, a prva misao kad razmišlja o svom rodnom kraju nosi je u vinograde, medju jednostavne i marljive Medimurce. Od Vicky sam saznala da su mnoge hrvatske opere bazirane na medimurskim melodijama.

Nas Ivica Lončarić, poznati medimurac koji nikad ne propusti priliku da istakne od kud je, rekao je da prva misao kad pomisli o svom rodnom kraju su ravnice, kak je lepo ravno.

Franco Lajtman, moj dobar prijatelj se je raspričao o Alpama, o cvijecu, o zelenilu, vinogradima. Njegova prva misao kad misli o svom rodnom kraju su gorice, polja, bregovi, šume, gajevi, doline, voćnjaci..... koliko sreće kad misli o domu! Da opiše Medimurje kratko bilo je teško, no na kraju je rekao - cvijetnjak Hrvatske !

I došli smo do kraja članka. Kad sam razgovarala s Francom Lajtmanom, toliko mi je govorio o svom lepom Medimurju da sam mu morala reci da se ne spremam pisati knjigu, već samo članak. A to naše Medimurje je tako malo, a tako bogato ljudima s velikim srcem, prekrasnim hrvatskim jezikom i predivnom muzikom, da je ovaj članak puno prekratak. O Medimurju bi se moglo danima govoriti, i još više pisati !! (VK)

AUTHOR PHILIP J. COHEN ON CROATIA

Following are the excerpts from an interview with author Philip J. Cohen by Marinko Bobanović, published in the Zagreb daily Vjesnik, April 27, 1998, p. 6.

Question: After all these years of Serbian aggression against Croatia and Bosnia and Herzegovina, why does the West still consider the Serbs as antifascists?

Answer: Why the creators of western world politics act at times so foolish is a mystery to me. The reason why the Western world believes as such is probably due to the Serbian lobby and their propaganda which has been very successful in the past fifty years and is contributing to the Serbian case and on the other hand works against Croats. I think that the Serbian lobby is the main reason why the international community doesn't quite understand the real nature of the events in these regions.

Question: How do you explain the tremendous success of Serbian propaganda?

Answer: That is very simple. Former Yugoslavia was the Serbian fief just like the Soviet Union was the Russian fief. Yugoslav embassies were the central locations for spreading Serbian propaganda even in the cases when the ambassador was a non-Serb. Not a single meeting passed without at least one Serb being present at the meeting if the case was that the non-Serb was the negotiator. Serbs were always supervising the non-Serbs. Serbs controlled the flow of information through the embassies as well as in the academic institutions. Many Serbs for that reason went abroad while the people who came to Belgrade were already poisoned with Serbian mythology.

Question: In your book 'The World War II and the Contemporary Chetniks' you imply that after WW II Chetniks were massively transferred to the Partisan squads. How is that possible?

Answer: It is one of the key tricks that has been carried out in Serbia. During World War II, a resistant movement in Serbia was very weak, so small that it couldn't manage to muster in support 25,000 people. On the other hand, the partisan movements in Croatia and Bosnia and Herzegovina increased rapidly by the day despite being occupied. During the 'Independent State of Croatia' (NDH) 70 per cent of the population was antifascist in Croatia whereas in Serbia the antifascists numbered only 11 percent. Soon after the Germans withdrew from the territory of Serbia in October of 1944, the Serbian partisan movement suddenly 'exploded'. It grew from 25,000 to 204,000 people and that is the figure for northern Serbia.

Question: In what interval did that increase occurred?

Answer: The increase occurred in a very short period - over several months. Every Chetnik who once co-operated with Nazis became a partisan overnight. The problem is that war was finished in Serbia while it was continuing in the NDH. That resulted with the fact that all those 'new-born partisans', who disliked everything about the partisan movement suddenly became the foundation of the administrative structure in the post-war Yugoslavia. Yugoslav communism became a new tool for 'Greater Serbian' ideology. Within six months the so called partisans, who were in fact Chetniks, infiltrated themselves into the new administrative machinery of the communist Yugoslavia.

Question: What is the ethnic structure of the partisan movement in the NDH?

Answer: During the entire war more than 60 per cent of the total number of partisans in Yugoslavia came from the territory of Croatia while the number of Serbs in the partisans totalled 28 per cent. This statistic is very important because it indicates the total involvement of the Croats in the resistance movement.

Question: How do you view the current situation in Croatia and the international community's heavy pressuring of Croatia to unconditionally allow the return of the Serbs although the majority of those Serbs participated in the rebellion against Croatia?

Answer: I am familiar with the situation. The problem is that the West is interfering with something that it doesn't completely understand. It is reasonable to allow the return of Serbs who did not murder or bring harm to others. Serbs who raped and killed will not be returning because they fear being identified. But what if there exist Serbs who raped and killed and there are no witnesses to those crimes? Therefore, there are two classes of Serbs - the innocent ones and the ones who are not innocent. I think it is too early to talk about the return of the Serbs. I think that the international community is rudely interfering in Croatia's internal affairs. The international community doesn't understand that the return of the Serbs is in accordance with the main plan of Belgrade and that is the future colonisation of the region which, according to official Belgrade, will be attached to Yugoslavia soon or later. I think we have to be very suspicious towards the Serbs especially since they were defeated during this war. Serbia must be defeated just as Nazi Germany needed a defeat to save its soul. As they were not totally defeated, the Serbs think that they have not committed anything bad and they can thank US President Clinton's decision which was not a wise one. Clinton was mostly influenced by his incapable assistants and advisors. He gave the region a bad formula. His formula to resolve problems was not to stop the war but was a new beginning to the new war.

Question: How do you believe the situation will develop in the region?

Answer: The greatest danger for Croatia's future in the long term are the Serbs and will always be the Serbs. Unfortunately much of Croatia's population and the political leadership shares the opinion that the the Muslims are the greatest danger and that the crisis with the Serbs will be overcome. This kind of opinion was delivered to the Croats directly from Satan and that opinion can lead to the break down of this country. Maybe my words sound too harsh but the Serbs do want to occupy the Adriatic Coast. If you analyse the area that Serbian Orthodox Patriarch Pavle covers you will see that it is identical to Ilija Garašanin's idea of 'Greater Serbia'. And that is not a coincidence. Serbs have a problem. They have no idea where their home is and therefore they want to take-over your home. They will not choose the means to get to that goal. They don't care whether they conquer Croatia by war or by demographic expansion.

Question: What do you perceive Bosnia - Herzegovina's future?

Answer: I think the war is not finished in B&H. The war will not start again thanks to the Serbs. Now that they have half of Bosnia they will want the rest. It is most important that the Croats realise this and establish good relations with Sarajevo.

VELIKAN NAŠEG STOLJEĆA (prigodom 100. obljetnice rođenja kardinala Stepinca)

“Nije velik tko se velik rodi, već je velik tko se malen rodi, al’ kad padne, golem grob mu treba.” (Ivan Mažuranić)

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Prošlo je 100 godina, cijelo jedno stoljeće od kada se rodio – 8. svibnja 1898, velikan našeg stoljeca - dječak kojemu nadjenuše ime Alojzije Viktor u Brezaricu, župi Krašić.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

I umjesto da mi govorimo o čovjeku čiji život je bio poseban - posvećen Bogu i hrvatskomu narodu - dozvolimo pjesniku Ivi Lendicu da kaže svojim riječima ono što mi nosimo u srcima.

Lepoglavski patnik

Nadbiskupu Stepincu

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Sutla je negdje puna zvijezda. Plitka i brza.Šumi Zelengaj. I sipa mrtvo lišće... Tiha jesen tamo. A ovdje cvijece ! Proljece južno od Rio Plata širi svoj plašt i sjaj. Ovdje na nebu Južni Križ. Nad Hrvatskom Medvjed pali svijeće.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Veće ... Listopadsko veće. Miris ljubica. Buči velegrad u daljini. U vrtu naranča cvjeta, skrivaju svoj svijet limuni. A u Hrvatskoj jesen. I Sutla puna zvijezda. I pritisnuo Jad. I Zelengaj žuti sipa mrtvo lišće. I granje šumi.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

I Klanjec šuti. I njegovi Humi. A Lepoglava svjetluca nad starim samostanom, kućom patnje. Uznesena snatri. I sva Hrvatska gleda:Vraća li se to Zrinskih slava? Ili bijeli uskrsnuše fratri?

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Nisu to fratri. Miruju njihove kosti. Spava Zrinskih slava. To Mliječna staza stere Mučeniku sag i krunu rosi. I njezin sjaj vidi cijeli svijet. Blista Lepoglava. I vjetar kupi uzdahe. U nebo ih nosi.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Jer On je svjesno popio kalež i prinio svoju žrtvu! On je kao div prihvatio bol i borbu do raspeća. I kad je Hrvatsku ostavio svatko izranjenu, polumrtvu, On je pod križ Njen svoja postavio pleća.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

O, nema cvijeća, nema krizantema dovoljno za humke. Toliko ih ima ! Hrvatska pluta u krvi i veli svijetu- Evo, to je moj najbolji Sin! I blista Lepoglava. I Sutla u blizini struji brzacima. Mihanović se klanja, Starčević gordi i Runjanin.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

I prognani pjesnik daleko na jugu na mutnom Rio Plata u srcu svome, kao u zipci, beskrajnu patnju njiše. I misli na Nj u ovo listopadsko veće, na Dom i tamnička vrata. U gorčinu umaće pero i pjesmu piše.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

I biva mu u duši tiše. I svaka je suza stih i klik. O, kad bi pjesma ova bila dostojan biser za Njegovu krunu !

Strana 10

“Nije velik tko se velik rodi, već je velik tko se malen rodi, al’ kad padne, golem grob mu treba.” (Ivan Mažuranić)

I ovaj jad, što ga tomi na Plati, kad bi bio spomenik, I sjao ko zvijezda nad kostima, pravedne što trunu!

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Zdravo, proljeće listopadsko ! Pozdravljam tvoj južni sjaj! Ali misli moje daleko sada u jesen put Sjevera jezde. Tamo negdje zvone večernja zvona. Šapatom mrtva lišća šumi Zelengaj.

U prečistoj vodi Sutle kupaju se zvijezde.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Ivo Lendic Buenos Aires, 1947.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

SPISI O KARDINALU STEPINCU

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

To je bio hrvatski naslov knjige koja je koncem 1958, izašla u Parizu iz pera hrvatskog dominikanca vlč. Theodora Draguna, direktora Hrvatske Katoličke Misije za Francusku. Ovo je, čovjek bi se skoro usudio reći, prva zaista hrvatska knjiga, koja je tiskana u Francuskoj. Dokaz o uspjehu knjige vidimo u činjenici da je sam biskup za strance Mgr. Ruppó napisao predgovor, a glasoviti političar i Senator g. E. Pezat pomagao i predstavio knjigu francuskoj javnosti. Knjižica je vec i prevedena na flamanski i objavljena u jednoj reviji i kasnije u posebnoj knjižici. Umjesto svakog drugog prikazivanja knjige najbolje ce biti čitateljima prikazati prvo poglavlje knjige - barem najvažnije izvadke.

Kadgod se govori s Francuzima o jugoslavenskim problemima razprava se najčešće završava riječima”Kako je to komplicirano.”

Zaista, to je ne tek mnogo nego i previše zapleteno, a prije svega zato, jer Jugoslavia nema historijskog, kulturnog, vjerskog, narodnog ni geografskog jedinstva. Tko ne uči ovu temeljnu činjenicu upada u opasnost da podlegne sebičnim propagandama.

U Jugoslaviji ne postoji tek jedna, nego više vjera. Tako ne postoji tek jedno vjersko pitanje, nego ih je nekoliko, a svako se mora napose promatrati. S druge strane to vjersko pitanje se još više zapliće radi toga, što u tome mozaiku slavenksih naroda, koji se zovu “Jugoslavia” narodni i vjerski problemi su tako usko povezani, da ih se uobće ne može shvatiti, ako netko pokuša jedno od drugog odvojiti.

Medusobna zavisnost vjerskih i narodnih problema zorno će nam biti predočena, ako promotrimo samo jedan slučaj u času kad primaš Hrvatske, zagrebački nadbiskup Nj. Uzoritost Stepinac na zaprepaštenje svih katolika bio kažnjen na 16 godina prisilnog rada po komunističkom sudu, Titova vlada mu je stavila na raspolaganje zrakoplov da otputuje u inozemstvo. Kratko iza osude Preuzvišenog Stepinca, patrijarh srbske-pravoslavne crkve Mgr. Gavriilo, koji je do tada bio u izbjeglišvu u Londonu pokraj kralja Petra i koji je do tada neprestano ponavljao, da su komunistički vlastodršci u Jugoslaviji “banditi”

MEĐIMURJE MOJE MALO

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Kako ona poznata pjesma kaže “Kad bi se zrušile te legradske gore, pa bi se videlo moje Medimurje”... Proljeće je, i svakog proljeća - jasno, uz moj Zagreb - sjećam se Medimurja. Kao dijete provodila sam poneko ljeto u Kotoribi, rodnom mjestu mog oca. Sjećam se tog naprednog sela sa nostalgijom, jer to su bila vremena radosti, dječjeg zadovoljstva, igara u prašini ispred kuce, sunca i hladovine, toplo pomuženog mlijeka, kuružnjaka. Moja teca, teta mog oca, koja me je čuvala kao malu djevojčicu, unijela je jezik medimuraca i ljubav prema medimurskoj pjesmi zauvijek u mene. Danas, uz šetnju po Medimurju, željela bih reći koju o muzici tog našeg predivnog kraja.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Medimurska domoljubna pjesma kaže ”Medimurje malo” (s naglaskom na **Međimurje**) zemljo milena, Medimurje malo, tu je moja domovina gdje me majka rodila.....”. Pogledate li kartu na krajnjem sjeverozapadu Hrvatske, između Mure i Drave i Slovenije stisnulo se je malo Medimurje, a pričaju mi neki medimurci da zadnji obronci Alpa prestaju tamo, kod njih u Medimurju.. Svatko od nas misli drugačije o Medjimurju - posebno mi koji nismo rođeni tamo, pa mislim da treba prepustiti samim medimurcima da pričaju o svom kraju. Župan Medimurja Gosp. Marijan Ramušcak kaže – Prvi podaci o organiziranom životu ljudi datiraju iz mlađjeg kamenog doba, oko 5000 godina prije Krista. Brojni arheološki nalazi govore o životu u brončanom dobu. To su bezimene etničke skupine, dok su u željeznom dobu identificirana plemena Panona i Sereta. Početkom prvog stoljeca poslije Krista Medimurjem su ovladali Rimljani pokorivši tadašnje stanovnike Panone i Kelte. Jašući na zapad, Medimurjem su prošle horde Huna, Ostrogota i Longobarda. U VI i početkom VII stoljeca naselili su ga Hrvati, osnovali svoja naselja i tu trajno ostali.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

U doba hrvatskih narodnih vladara Medimurje je bilo sastavnim dijelom hrvatske države. Od utemeljenja zagrebačke biskupije 1093 ono je u njenom sastavu. Nikada nikakve akcije, koje su često tijekom povijesti poduzimane kako bi ga otrgnule od zagrebačke biskupije nisu uspjele. Prvi pisani spomenici javljaju se u Medimurju početkom XIII stoljeca. Tada je oformljena većina današnjih naselja i trgovišta, a spominju se i brojni crkveni, plemićki i kraljevski posjedi. U drugoj polovici XIII stoljeća nastala je u močvarnom dijelu utvrda Čakovec, a prvi put se Čakovec izrijekom spominje 1333. godine u ispravi kralja Roberta. Čakovec postaje središtem Medimurja, a gospodari Čakovca smatraju se gospodarima cijelog Medimurja. Medimurjem su vladale obitelji Lackovića, Celjskih, Ernušta, Kanižaja, a od 1546. obitelj Zrinskih do svog tragičnog završetka 1671. Medimurje je povremeno u sastavu varaždinske, a povremeno zaladske Županije, a od 1594 stalno. Ban Jelačić je pripojio Medjimurje 11. rujna 1848. Hrvatskoj, ali je već 1861. bilo vraćeno u sastav zaladske Županije. Tek od 1918. Medimurje je u sastavu Hrvatske, uz kraću mađarsku vladavinu od 1941. do 1945. Gotovo najčišći hrvatski kraj, sačuvao je nacionalni identitet zahvaljujući jeziku, hrvatskim katoličkim svećenicima, tradicionalnom obiteljskom odgoju i kulturi.”

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Eto, tako govori medjimurski župan, Gosp. Ramušćak, o svom Medimurju. A ja se sjećam plodnih polja, vinograda, paše, ali i siromaštva u ono vrijeme, dok sam ja bila dijete. Gotovo svaka kuća jc imala puno djece, bar u vrijeme života mog oca. Njih je

bilo devet, dok su druge kuće imale čak i više djece, a zemljište, koliko god da je bilo, nije moglo nahraniti sva ta gladna dječja usta. Danas je to bogat kraj, jer Medimurci su vrlo vrijedan narod (Zagorci im kažu da stalno rade). Manji broj je djece (što je u stvari šteta), mnogo Medimuraca je otišlo kako kažu “trbuhom za kruhom” (mnogo ih je završilo u rudnicima ili željezarama oko Pittsburgha), modernizacija je donijela rezultate. Jasno, i mi smo se promijenili, želimo više, šaljemo djecu u škole i više nije tako kako medimurska uzrečica kaže “V Kotoribi sam se rodil, v Čakovec sam v školu hodil”.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Pjesma “Čim ja dojdem v Medimurje” otvara sliku ljepote zelenila, vinograda, brežuljaka. Medimurje je lijepo, prisno, no ono što je najljepše za mene su medimurske pjesme - klasika hrvatske narodne glazbe.. Medimurska pjesma je topla, duboka, bogata osjećajem, uglavnom pisana u molu. Puna je ljubavi prema svojoj zemlji, voljenoj ženi, životu, prirodi. Obitelj je osobitno važna u životu Medimuraca i to se vidi gotovo u svakoj pjesmi počevši od “Češljaj me, češljaj, majkica”, “Igrajte nam japa”, “Primem pero” pa do “Mamice su štrukle pekli” Ova prva pjesma je posebna pa je donosim u cjelini.

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Češljaj me, češljaj majkica, ne buš me dugo češljala. Mlada te bum ostavila, mladoga junaka ljubila. Kam si pojdem,kam si pojdem, tam si dobro najdem.	Gledaj me. gledaj majkica, ne buš me dugo gledala. Gledal bu me dragi moj gda bu me pelal za sobom. Kam si pojdem, kam si zajdem, tam si dobro najdem.
--	--

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Velikan našeg stoljeća, 1898, likovno djelo Ive Lendice

Strana 15

SJEĆAMO SE PRIJATELJA

ZDENKO EILER (24.2.1924 - 26.3.1988)

Pred neko vrijeme jedan poznanik mi je rekao kako su mnogi ljudi, kojih više nema među nama, gotovo zaboravljeni, a toliko su napravili za ovu našu zajednicu ovdje, i za Hrvatsku. Zamislila sam se tada, zaista koliko mnogo je onih koji su ili radi bolesti, ili radi slomljenog srca, a najviše radi žalosti za domovinom otišli od nas, a danas mi u vrtlogu života gotovo da nemamo vremena misliti i sjećati se tih, koji su nas zauvijek zadužili.

Jedan od tih je Gospodin Zdenko Eiler. Namjerno pišem Gospodin, jer samo je bio jedan Zdenko Eiler - gospodin svojom pojavom, ponašanjem, ljubeznošću. Kad sam razmišljala tko bi mi mogao pomoći pisati o njemu (jer se mi nismo dobro poznavali), sjetila sam se njegovog prijatelja i pitala da li može on nešto napisati. Nakon par dana rekao mi je da mu Gosp. Eiler toliko nedostaje u svakodnevnom životu, da mu je čak i pisati o njemu upravo teško. Koji puta tuga za prijateljem je dnevna i zaustavlja nas u mnogo čemu. Tako danas ja pišem o Gosp. Zdenku Eileru,i ako nešto nije baš kako treba, oprostite mi.

Svatko od Vas može pročitati autobrografiju Gosp. Eilera, - rođen u Krapini 24. veljače 1924, radio i živio u Zagrebu, došao u Kanadu, po struci inženjer gradjevine, radio u Hydro, bio izvanredan stručnjak za atomske centrale, i depozit otpadnih voda, neprestano je bio pozivan ili u Pickering ili u Niagaru radi svoje ekspertize, bio vrlo aktivan i obljubljen u našoj zajednici, prerana smrt ga je odnijela iz naše sredine 26. ožujka 1988 god. Ovo su činjenice života Gosp. Eilera. No, Gosp. Eiler je bio puno više od toga - bio je velik čovjek, topao, ugodan, a iznad svega volio je domovinu, i gotovo svaki djelić života bio je posvećen Hrvatskoj ili Hrvatima.

Da bih malo više znala o Gosp. Eileru pročitala sam knjigu **“Zdenko Eiler, zapisi i sjećanja”**, izdanu 30. svibnja 1990 zahvaljujući nakladi Društva prijatelja Zdenka Eilera. Mala knjižica, oko 150-etak stranica. No, kad uđete u tu knjigu, naglo ulazite u razmišljanja i srce Gosp. Eilera. Jedna od činjenica njegovog života je to da je bio svugdje prisutan, gotovo ni jedan važniji događaj nije prošao da on nije tamo bio, ili u vodećoj ulozi ili kao savjetnik. Sjetimo se karavana, gdje je Gosp. Eiler bio prvi “gradonačelnik” našeg paviljona Dubrovnik. Radio je pri izdanju prvog Poslovnog imenika, kao i na zbirci instrukcija o učenju hrvatskih narodnih plesova, radio na dobivanju građevinske dozvole za izgradnju Hrvatskog Centra u Mississaugi, radio na raznim publikacijama. U ovoj knjižici prijatelji Gosp. Eilera, koji su “prijateljevali i pomalo starili zajednički u našoj novoj domovini, te se malo po malo pobratimili” bili su ti, koji su prvi shvatili vrijednost čovjeka kao što je bio Gosp. Zdenko Eiler. Hvala im na tom trudu, jer svaka riječ u toj knjizi donosi nam ga ponovo pred nas, u našu sredinu.

Gosp. Eiler je bio poseban čovjek - vrlo širok u znanju, topao u pristupu ljudima, marljiv iznad svega. Iako se nismo dobro poznavali sjećam se njegovih toplih očiju, koje su žmirkajući dobro gledale svakome u dušu. Njegov auto je bio poznat - još i danas prijateljima samo ispadne iz usta broj registracija auta - ZGB 960.Mnogi su čuli njegovu riječ, jedino nisu znali da je to bio on, jer je pisao i tiskao svoje komentare pod imenom Jankec

Strana 14

Promatrač. Taj naš Jankec Promatrač je sve vidio - znao je da smo svi podjednako važni za Hrvatsku, i kao što svaki mrav u mravinjaku ima svoju predodređenu dužnost, tako i mi, Hrvati, svatko od nas ima svoje mjesto i zadaću u zajednici. Vidio je kako su nam prali mozak, govorio o čistoći jezika (**“Često naša djeca raspravljaju o različitim temama - tko je bogatiji i praviji Hrvat, koja je organizacija ovakova ili onakova, tko je špijun i kako ga se treba čuvati, koji je svećenik dobar, koji suprotno tome. Uz to obilno vokamo, tokamo, stavljamo šoping u bakse koje onda mećemo u tronk od kare, kupujemo tikete, planiramo tripove za holidej, a jedino što baš mnogo ne čitamo buks, koje nam odavno leže na šelfima nego jedino figurautamo koliko ih imamo”** 7.8.87, str. 49). Znanje mu je bilo ogromno. Poznao je - uz svoj posao - Hrvatsku kao da mu je na dlanu, značenje svakog bilo religioznog,političkog ili društvenog događaja. Njegovi opisi Božica, Uskrsa ili važnijih datuma povijesti Hrvatske bili su legendarni. Pratio je uspon naših ljudi vrlo pažljivo, recimo njegov zapis o Domagoju Šoli je više nego interesantan - to je povijest. Gosp. Eiler kaže **“Šola nije imao šansu (tako su drugi mislili) - jer tko je to Domagoj Šola? Nakon pobjede Gosp. Eiler je rekao - “Kaže jedan prijatelj da mu se činilo kao da su Hrvati slavili uskrs vjere u same sebe** (str. 48).Svaki članak bilo o zagrebačkom tramvaju, o vjeverici s Univerzijade, o dolasku prvih Hrvata u Kanadu, o “Journal of Croatian Studies” - o svemu, što bi moglo zanimati svakog od nas on je razradio do najmanje sitnice.

Još je jedna stvar koja razdjeljuje ljude - želja za učenjem. Gosp. Eiler, recimo, nije poznao narodne plesove tako dobro da bi mogao napisati knjigu, pa je u zajednici s Gosp. Nikicom Vrdoljakom radio na predmetu o kojem nije dosta znao. Ipak, radeći je učio, učeći razmišljao. Mnogo puta nazvao bi kasno uvečer ili Nikicu ili Jelenu s pitanjem “Lijeva noga je ostala u zraku. Što cemo s njom?” Dobro je pratio svaku riječ i nalazio što nije odgovaralo.Eto, to je ono što je njega razlikovalo od drugih - htio je znati, i znao je, i rado davao znanje drugima !.

I gotovo svaki članak - kao pravi demokrata - završio bi sa “Tako barem ja mislim” - skroman čovjek, koji je spreman dozvoliti i tude mišljenje.

Na kraju, dozvolite mi još samo malo - 26. ožujka 1988 prerana smrt je odnijela veliko blago iz naše sredine, prijatelja, čovjeka, filatelistu, poznavatelja riječi, plesa i pjesme - Hrvata, Gosp. Zdenka Eilera. Mnogi od nas smo samo obični smrtnici, on to svakako nije. Tako barem ja mislim.

Valentina

- vraća se odjednom u Jugoslaviju zahvaljujuci nekim mračnim pregovorima s Titovim izaslanicima u Pragu. Smjesta javno odaje hvalospjev osloboditelju Titi i u isto vrieme obtužuje zatvorenog Stepinca. Onaj, koji je u očima katolika bio svetac - za šefa srbsko-pravoslavne crkve tek je običan zločinac - što je uostalom ustanovio i diplomatski dopisnik “New York Times”-a Sulzburger, koji je izrazio sliedeće mišljenje “Svi Srbi su za Stepinčeva utamničenje, a svi Hrvati za njegovo oslobodenje. Srbi vide u njemu ratnog zločinca, a Hrvati junaka i mučenika.” Može li se dakle u ovakvim okolnostima govoriti o jugoslavenskom “jedinstvu”? Francuska revija “Etudes” u prosinačkom proju 1946, ovako to tumači - Javlja se da je iza osude Mgra. Stepinca srbski patrijarha Gavrilo (koji je prije nego se vratio u Srbiju bio duže vrijeme gost Vatikana) - otputovao u Moskvu. Kako da nam ne upadne u oči ovaj potez i upražnjenje zagrebačke stolice? Primaš Hrvatske je onemogućen u djelovanju - i izgleda da je pogodan čas, da se prideli Hrvatsku narodnom pravoslavnom patrijarhu Beograda, a ovaj opet je već unapried određen da se prideli (ovo putovanje je upravo priprava za to) Moskovskom patrijarhatu. Ovo nagadjanje izgleda još vjerojatnije, kad smo doznali iz zadnjih viesti, da je iza osude zagrebačkog nadbiskupa Titina vlada dala uhititi i pomoćnog zagrebačkog Biskupa Mgra Salia-Sewisa, koji je upravljao zagrebačkom nadbiskupijom u odsutnosti nadbiskupa. Radilo se dakle da se uklonivši upravu u zagrebačkoj nadbiskupiji obezglavi katolička Crkva u Hrvatskoj, i da ju se tada podloži pod upravu patrijarhata Gavrila.” Obratiti katolike na pravoslavlje, - kako bi se stvorilo kulturno i vjersko jedinstvo - bio bi glavni cilj obiju Jugoslavija, za komunističku Jugoslaviju je značajan slučaj Stepinac - Gavrilo, a za kraljevsku Jugoslaviju bio je slučaj s Konkordatom, gdje je pravoslavna crkvena uprava otvoreno zahtijevala “Srbsko-pravoslavna crkva mora sačuvati svoj značaj i položaj službene i državne crkve, dok sve druge vjere imaju uživati tek snošljivost države...” Inače problem katolicizma ne postavlja se u istom obliku u Sloveniji kao u Hrvatskoj... Obračajući se poslije svoga razkida s Moskvom slovenskim svecenicima u njihovom udruženju Svetog Cirila i Metoda, Tito je izrekao ove značajne rieči “Kad smo mi mogli odvojiti se od Moskve, zašto se i vi ne biste mogli odvojiti od Vatikana...?” Prema Borbi od 3.VIII.1952, to “svećenička udruženja” u Jugoslaviji obuhvaćala su 80% srbsko-pravoslavnih svećenika, 20% slovenskih katoličkih svećenika i tek 5% hrvatskih katoličkih svećenika. Moskva je razradila plan, da sve još postojeće vjernike u svome carstvu podloži Moskovskom patrijarhu. Cielu podhvat se može prema prilikama i prilagoditi, ali glavna misao je posve ista - u slavenskim katoličkim zemljama kao Poljska, Čeho-slovačka i Jugoslavija - Moskva tvrdoglavo nastoji stvoriti samostalne “narodne crkve”. Sa svoje strane Tito je u više navrata stavio do znanja hrvatskim biskupima, da će sve razmirice između katoličke crkve i vlade biti izgadjene, ako bi se katolička crkva u Hrvatskoj htjela odvojiti od Rima i postati i pretvoriti se u “narodnu”. Odgovor Mgra Stepinca bio je jasan - On je sastavio i dao potpisdati od svih biskupa jedno pastirsko pismo u kojem su oni izjasnili se i uzvratili nepokolebljivu vjernost i crkvene uprave i vjernika nasljednicima Svetog Petra. Sutradan iza čitanja ovog pisma nadbiskup je vec bio uhićen, i ova tako očita blizina ovog događaja je jasna bez ikakvih posebnih tumačenja. (Etudes) Obje jugoslavije su pokušavale upotriebiti isto sredstvo -

podijeliti i odvojiti katoličku crkvu od Vatikana, pokušavši stvoriti neku “narodnu crkvu”, a s nakanom da preokrenu katolicizam u pravoslavlje, računajući da će mala Slovenija na krajnjem sjeverozapadu u vječnom strahu od Austrije i Italije dobro poslužiti za ovaj cilj. Organiziranje tako zvanih narodnih svećenika odgovara u komunističkoj Jugoslaviji onome što je u kraljevskoj Jugoslaviji bila srbska zadrstost i sekta tako zvanih “starokatolika”. Manjak jedinstva u Jugoslaviji pokazuje se i u samome zemljopisu. Kaže se obično - Jugoslavija, to je Balkan. U stvari rieka Drina dieli Republiku Srbiju od Republike Hrvatske. Tek s druge strane ove rieke počinju balkanske planine i prelaze Srbiju, dok se preko Hrvatske pružaju obronci Alpi i koji se nastavljaju uzduž ciele jadranske obale. Ista rieka je odvajala nekada rimsko carstvo od barbarskog svieta na iztoku, a kasnije je ta ista rieka dielila sredovječno kršćanstvo u dva odvojena svieta. Danas je takodjer rieka Drina granica između balkanskih planina i alpskih ogranaka - između pravoslavnog i katoličkog kršćanstva - između hrvatskog katoličkog i srbsko-pravoslavnog naroda. Trinaest stoljeca Hrvatska je ostala sastavni dio Zapada, dok su Srbi stalno bili dio iztoka, najprije pod Bizantom, zatim pod Turcima, kad su ovi osvojili njihov glavni grad (radije turban, nego li tijara, bila je jedna od parola srbske politike) - i konačno su bili dio Moskve - njihovog trećeg Rima. Trebamo li se dakle čuditi, ako je srbska crkva s svojom mržnjom na Rim - pokazala se prijateljskom prema ruskoj pravoslavnoj crkvi, koja je već bila pod utjecajem komunističke moskovske vlade, i da se je tako lako prilagodila zajedničkom životu s beogradskom komunističkom vladom. Katolička crkva u Jugoslaviji ostaje naprotiv nepokolebljiva pri svojim načelima nezavisnosti i univerzalosti, jer je takovo njeno božansko poslanje. Radi toga razloga dvoboj između Tita i Stepinca našao se u svome poviestnom okviru, koji koliko god je vrlo star, tako je i vrlo suvremen, jer je to problem između Iztoka i Zapada, Bizanta - Rima, Rima - Moskve - a to takodjer nalazimo u smanjenom obliku u problemu Beograda i Zagreba, Srbije i Hrvatske, u tome leži zapletenost političkih i vjerskih problema. Jugoslavije prije i poslije rata. Kad to znamo, tada je sve jasno i mogućnosti pozitivne suradnje u ovom dielu našeg kontinenta pokazuju se u duhovima ljudi dobre volje. “Hrvatska domovina” Toronto 21. Veljače 1959

Strana 11

VUKOVAR NAKON VUKOVARA ??

Naše hrvatsko iskustvo sa našim državnim susjedima je vrlo bogato i vrlo bolno. Mi Hrvati smo nekada bili ratnički narod koji je bio vojnički organiziran i spreman na sve, jer da to nije tako, mi ne bi prošli kroz slavenske zemlje od stare Perzije do Jadrana i porazili sva plemena na tom putu te utemeljili svoju državu na Jadranskom moru.Medutim taj stari hrvatski plemeniti narod koji je i sam bio bez neke vjerske opredjeljenosti se ponašao onako kako su se ponašali i drugi narodi i plemena u to doba.

Primanjem katoličanstva hrvatski se narod počeo od nomada i ratnika civilizirati i primati običaje “kulturne” Evrope. Dočim su Hrvati otpasali mač kojim se krojila “pravda” na onim prostorima i prihvatili se krunice, Hrvati su počeli ličiti na pčele ili golubove.Znali smo raditi i stvarati med i mlijeko, a postali smo nježni kao golubovi, koji su znak mira i nježnosti, ali i meta svih lovaca, tj. naših susjeda, tj. susjednih država.

Okupacije koje smo proživjeli kao narod i država od Francuza, Austrijanaca, Talijana i Mađara su bile tipično imperijalističke okupacije koje u većini slučajeva nisu bile povezane sa otvorenim genocidom i grubim otimanjem teritorija. No, okupacija koju smo doživjeli od Srba je specifično bila usmjerena na istrebljivanje Hrvata kao naroda i otimanje dijela po dijela hrvatske državne teritorije. Čak i takav barbarizam je viđen ranije u drugim dijelovima svijeta, no propagandni barbarizam koji smo doživjeli od Srba je neviden u svijetu između bilo koja dva susjedna naroda.

Posljednji, a nadajmo se i zadnji rat vođen na teritoriju naše države Hrvatske je najeklatantniji primjer bezobrazluka i nemorala kakav nije zabilježen u analima novije svjetske povijesti.

Srbi kao narod su u ovom agresivnom ratu planski uništavali infrastrukture - škole, crkve, dječje vrtiće, bolnice, gradske administrativne zgrade, transformatorske stanice itd. sa svrhom da se život na tom prostoru ne obnovi za civilizirane ljude, koji trebaju i vodu i električnu energiju i škole i crkve, je njima koji su daleko od civilizacije to i nije potrebno, oni se osjećaju puno ugodnije kada su u neredu.Streljati svoje susjede, klati ranjenike iz bolnice, porušiti gradove i sela - to je “srpski moral, a crnogorskih četnika “čojstvo”. Svi zločini počinjeni u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini nisu dovoljni da se taj četnički barbarizam zadovolji, i oni se niti kaju. niti traže oprosta. Lažne brojke srpskih žrtava tokom Drugog Svjetskog rata, koje je prema izjavi srpskih akademika isforsirao Tito iz praktičnih razloga, a Srbi u sklopu tog “propagandnog paketa” uvalili i Titu i Partiji svoju “srpsku dozu” mržnje prema Hrvatima i Bošnjacima jer su na dugi rok planirali sa tim dezinformacijama hraniti “gladni” svijet za sva vremena, ali istovremeno su uklopili svoje “navodne” žrtve u židovski holocaust i “antifašističku borbu” komunističkog terorizma nad Evropom, tako da stvarni realiteti zločina u Drugom Svjetskom ratu nad drugim narodima (Židovima, Poljacima i Rusima) budu pomiješani sa bizantijskim lažima beogradske čaršije. Titino napuhavanje žrtava u Drugom Svjetskom ratu na području Jugoslavije je bio neophodno potrebno da bi dokazao svoje ratno herojstvo i zatražio čim vecu odštetu od poslijeratne Njemačke (zapadne) u iznosu od 40 milijardi američkih dolara, koja je u većini i isplacena.

Medutim lažni Jasenovac je ostao kao mrlja na cjelokupnom hrvatskom narodu i povlači se još i danas iako je u njemu najviše Hrvata ostavilo svoje kosti, a naročito poslije Bleiburga.

Dok još svježa rana hrvatskog naroda nije zacijelila, dok se u Vukovaru, Dalju, Iloku i drugim selima i gradovima ranije okupiranih područja iskopavaju kosti civilnog pučanstva iz masovnih grobnica koje su djelo svakog Srbina, jer se još nitko nije niti ogradio niti ispričao od Srba za te zločine, pa čak niti srpska Pravoslavna Crkva, mi, odnosno hrvatska vlada dozvoljava da deklarirani ratni huškači i kreatori zla kao što je Biljana Plavšić i neki Dodik hodočaste na hrvatsko tlo da odaju počast palim Srbima u Jasenovcu,

ali nisu se udostojili doći da prebroje žrtve i da se pokaju i zamole oprost od Vukovara, Dalja, Iloka, Petrinje, Knina i desetina drugih mjesta gdje je njihova četnička soldateska poklala domaće pučanstvo bez razloga, ali sa idejom “etničkog čišćenja srpskih zemalja.”

Povratak Srba (u većini zločinaca) u Hrvatsku postao je svjetski prioritet G-8, kao da je to jedini svjetski problem, no povratak Hrvata u Hrvatsku u njihove domove ili u Bosnu i Hercegovinu u njihove domove nije ničija briga. Za G-8 nema problema kada se napadaju Hrvati ili hrvatski kardinali čak i u crkvama (Vukovar, Ilok, Derventa) ali da bi se ustanovilo tko je istukao jednog Srbina u nekakvom selu, došetala se čak i gdja. Allbright da se sama uvjeri u istinu.

Ne samo što se Srbi ne kaju, oni i dalje prijete “We will repeat Ovčara””, napisali su nedavno na zidu dvorca grofa Elca u Vukovaru. Oni se spremaju ponoviti genocid, i to otvoreno pišu po zidovima Vukovara -a predstavnici svijeta smatraju da su to samo huligani !!!! Mi, na žalost, znamo bolje, dobro smo ih upoznali.

Za “nadzornike” koje nam je svijet poslao da nadziru hrvatku vlast kako se odnosi prema”golorukom ugroženom srpskom narodu” na području Srema i Baranje grafit “We will repeat Ovčara” je akt huliganizma, a što je za te iste “nadzornike” odbijanje srpskih gradskih zastupnika da prisustvuju svečanoj sjednici gradskog poglavarstva grada Vukovara koja se trebala održati na “Dan Vukovara” 3. svibnja 1998, kao znak sjećanja na povijesni dan kada je Vukovar 1231 g. proglašen slobodnim kraljevskim gradom.

Ne, ne žele srpski zastupnici - izabrani stručnjaci - odat počast povijesti Vukovara, niti položiti vijenac na groblje žrtava koje su njihovi sunarodnjaci pobili u znak “srpskog” načina suživota i ljubavi prema Hrvatima na tim prostorima.

Svjetska propagandna mašinerija koju financira “srpska crna ruka” iz Beograda ne želi čuti za hrvatske žrtve i patnje, jer Hrvati su krivi što se njihova balkanska tamnica naroda raspala i stvorila njima probleme izbjeglica, stacioniranja NATO vojske na tim prostorima itd.

Za bizantince iz Beograda i svjetske licemjere ne znači ništa najmilija srpska pjesma “Slobodane, šalji nam salate, bit ce mesa, klat cemo Hrvate”, koju su oni praktično primjenili od 1991 do 1995. Na kraju mora se postaviti pitanje hrvatskoj administraciji - Zar nije došlo vrijeme da se iznesu srpski zločini po spisku pred svijet, zatražiti odštetu za uništene živote i bol hrvatskog naroda te nadoknadu štete za ratna razaranja, da bi Srbi dobili istinsku kontru koja bi ih bar malo normalizirala u njihovim bizantijskim lažima?

Trebalo bi u Vukovaru podignuti nekoliko “cvjetova” sličnih onom jasenovačkom gdje bi se vodili stranci da polože vijence hrvatskim žrtvama. Hrvatska vlada bi trebala potrošiti desetak i više miliona dolara u kontra promidbu srpskih zločina u Hrvatskoj kroz zadnjih 60 godina i to uzimajući hrvatske profesore i stručnjake rasijane po svijetu, a i plaćajući strane novinare i intelektualce da pišu istinitu povijest i Hrvatske i Balkana kako Hrvati ne bi vječno živjeli pod vječitom laži velikosrpske propagande na koju su nasjeli mnogi narodi i pojedinci u svijetu.

Vatrom se vatra gasi, rekao je profesor Meštrovic nedavno u Torontu, a ranije smo upoznali jednu drugu izreku “Na ljutu ranu ljutu travu” je jedini put u odnosima sa Srbima. Neka hrvatska povijest ne počima 1990 nego mnogo ranije, jer tako bi naslov jedne dobre knjige trebao biti “Od Bleiburga do Vukovara” i napisana na 120 jezika, tiskana u 10 miliona primjeraka, koju bi imala svaka hrvatska obitelj, svaka knjižnica od Tibeta do Vatikana, to bi bio pravi posao da se hrvatski narod odmori od bizantijskih laži.

Slava i pokoj bleiburškim i vukovarskim žrtvama, kao svima onima koji dadoše svoje živote za Oltar domovine.

Ing. Ivo Jolic

POLITICS and other dirty words

It is well known that politics is a dirty game, usually the winners write the history. Losers usually cannot believe their eyes, when they see “the truth” printed in the newspapers, or books or encyclopedias. We Croats can certainly attest to that: many times the events of the WW2, especially Bleiburg, were hidden, or misrepresented, or plainly lied about. This war - 1990 war - was an excellent example of that. Depending on the source their way of looking at the facts were presented to the world, usually exonerating the real villains, or feeling sorry for them or just simply siding with them Thus many times we even had to bring the proof (as in 48 “killed” children in Vukovar) that we didn’t do something, or did - depending on the case.

Few months ago I got a series of books “World War II, “Life times books”, issued in Alexandria, Virginia. There are few of them, such as “Prelude to War”, “Blitzkrieg” etc - perhaps 11 books, and among them one that was particularly interesting for me. The name:” **Partisans and guerrilla**”, edited by Ronald H. Bailey. I leafed through the book until I came to the page that I am bringing to you almost completely (pg 80 and 81) “By the end of 1941, the revolt in Serbia had been crushed. To seal their victory and to prevent another uprising, the Germans (and their Bulgarian allies) went from village to village, shooting, taking hostages and burning the homes of peasants who had given the refuge to gerillas.

The costly defeat had a profound effect on Mihajlovic (Draza). It convinced him that the Chetnics should go underground and remain there until the Allies arrived to liberate Yugoslavia. Reflecting later on his flight from the Germans, he declared:”When it was over, and with God’s help, I was preserved to continue the struggle, I resolved that I would never again bring such misery on the country unless it could result in total liberation. When the day comes for us to rise, we will rise.” But for all practical purposes, his hopes for continuing the struggle at a future date were foreclosed by his misguided efforts to save the lives after the rout.

Mihailovich disbanded his main force and led a skeleton staff of Chetniks into hiding in the Serbian wilderness. While several units continued their resistance independently, most of his querillas returned to their villages and resumed their normal lives.”

Others, with Mihailovic’s approval, enlisted in the home militia of General Milan Nedich, the puppet Prime Minister whom the Germans had installed to help them restore order in Serbia. Mihailovich was no admirer of Nedich, but he now perceived Tito and the Communists as the real enemy. Besides, in his hopeful scenario for a future uprising, he saw several advantages in melding his men into Nedich’s home guard. From their new vantage point, they could supply him with valuable information about German troop movements. They could carry on the civil war against the Partisans without fear of interdiction by the Germans. And, when the time came to rise against the Germans, they would be well equipped for the attack with German weapons and ammunition. All this was in live with a venerable Balkan strategy known as the “uses of the enemy”, a policy of temporary accommodation with the conqueror for long-term gain. Mihailovich did not think of this new policy as collaboration and he sincerely believed that it would work.”

On the other side when they write about us, Croats they say “A Croatian sadist at the helm” (pg 87), and say further on:” After conquering Yugoslavia in April 1941, the Axis set up a puppet regime in its western region. Called the Independent State of Croatia,

the new entity was carved out of an area teeming with Nazi and Fascist sympathizers and put under German-Italian control. The nominal ruler was King Victor Emanuel’s nephew, the Duke of Spoleto. But the Duke preferred the high life of Rome, and never set foot in Croatia.

The real ruler was Ante Pavelich, a zealous Croatian nationalist and fanatical hater of Serbs who had been in political exile in Italy. Pavelich led a terrorist group called the Ustashi in a brutal campaign against Jews and Serbs in Croatia”.

Remember, this book was written in 1978. As we know the victors write the history. On one side the writers of the book look with the “understanding” at Draza Mihailovich, who, according to the authors “obviously loved his Serbs so much that he even went into collaboration with the Germans - everything to save his Serbs”. On the other side - “a zealous Croatian nationalist”!

Let us go a bit further and see who were the advisers to the authors and authors themselves: among the authors mentioned there is a certain Michael M. Milenkovitch (born in Yugoslavia, received his degrees from politics in USA and PHD in international affairs at Colombia University). Bibliographers: Brajovid Djuro, Dedier, Djilas, Edmond Paris (who wrote the book “Genocide in satellite Croatia”), Pavlowitch Stevan, Peter II, King of Yugoslavia, Skirigin George, Zivojin Spasic, Jozo Tomasevich, and Wayne Vucinich. The rest are mostly British.

Picture credits were given to Yugoslav Press and cultural centre, Belgrade; George Skirigin, Belgrade; Muzej II Zasjedanja Jajce, Military Museum Belgrade;Yugoslav National Liberation Army Photo unit; Foto Tanjug, Belgrade; Museum of the Revolution of Yugoslav Peoples, Belgrade; Federal Committee for Information, Belgrade; Ekonomska Politika - Belgrade; Captain Nick Lalich. Acknowledgements, beside those already, mentioned go to Belgrade City Museum, Museum of Revolution of the Peoples and Nationalities of Yugoslavia,Belgrade; Museum of the Second Session of the Anti-Fascist Council of the National Liberation of Yugoslavia, Belgrade; Ruzica Popovich,, Slavic and Central European Division, Library of Congress, Washington, Georgije Skirigin, Belgrade; Yugoslav Press and Cultural centre, NYC.

I went so far to even count the pictures which show the horror of WW2 at the Balkans. Most of the pictures were about partisans, some with Allies, some quite neutral, but those that really upset me - which forced me to start counting and comparing are those which show the atrocities: Belgrade was shown completely bombed, and then there were six pictures which showed Serbia and Serbs in quite friendly manner - or the victims, with compassion. I guess I don’t have to tell you what kind of pictures were printed about Croats.

Why this article? Perhaps to show you who and in which way talked to the world about us and what happened in WW2. Without putting or taking off the blame the question which should be put to Croatian communists is how could they have allowed that Croatia and its people were shown in such a terrible light? It will be extremely hard to erase such harmful books which certainly have slanted the world’s opinion about us. This last war was certainly the eye-opener for all of us, yet even after Vukovar and Sarajevo, Ilok and Dalj and so many dead we are still asked to make numerous concessions, or else. This book, and there are many other books, magazins, publications etc. - similar to this one and even worse - has brought about this terrible public - world opinion - in reality - image about us Croats and our homeland Croatia.

At the end , just one more small detail: Bleiburg was not even mentioned. (VK)